Lietas Nr. 12814021509
Lietas arhīva Nr. KA04-0049-16/10

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 29.augustā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Ž.Vēvere
tiesneses S.Gļazere, L.Šteinerte
piedaloties prokuroram V.Iļasovam
aizstāvei – zvērinātai advokātei A.Ignatjevai

izskatīja atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā krimināllietu /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta trešās daļas sakarā ar Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurora V.Iļasova apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 21.oktobra spriedumu, un

k o n s t a t ē j a :

ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. C/ ir atzīts par nevainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta trešās daļas un attaisnots.

/pers. C/ piemērotais drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts – pēc sprieduma spēkā stāšanās atceļams.

SIA "Swedbank Līzings" pieteiktā kaitējuma kompensācija atstāta bez izskatīšanas.

/pers. C/ celta apsūdzība par to, ka viņš pretlikumīgi ieguva svešu mantu lielā apmērā, būdams persona, kurai šī manta uzticēta (piesavināšanās), tas ir, izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta trešajā daļā, turpmāk norādītajos apstākļos.

2006.gada 26.septembrī starp SIA "Hansa Līzings" (tagadējais nosaukums "Swedbank Līzings"), reģistrācijas Nr.40003240524, un SIA "/nosaukums/", reģistrācijas Nr./numurs/, tika noslēgts līzinga līgums Nr.68466. Atbilstoši līguma nosacījumiem, SIA "Hansa Līzings" kā līzinga kompānija, kuru pārstāvēja /pers. F/, apņēmās iegādāties SIA "/nosaukums/" kā līzinga saņēmēja, kuru pārstāvēja /pers. C/, norādīto transportlīdzekli – automašīnu BMW 750, ar valsts reģistrācijas numuru (turpmāk tekstā – v.r.n.) /reģistrācijas numurs/, ar šasijas numuru /šasijas numurs/, savā īpašumā par cenu 75 000 eiro, kas pēc Latvijas Bankas noteiktā valūtas kursa sastādīja Ls 52 710,30. Tāpat SIA "Hansa Līzings" (līzinga kompānija) nodeva SIA "/nosaukums/" (līzinga saņēmējam) /pers. C/ personā savas tiesības pieņemt automašīnu no SIA "/nosaukums/" kā no pārdevēja, kuru arī pārstāvēja /pers. C/. Bez tam, SIA "/nosaukums/" /pers. C/ personā kā līzinga saņēmējam tika piešķirtas tiesības turēt, lietot (nomāt) un izpirkt minēto automašīnu. Savukārt, SIA "/nosaukums/" /pers. C/ personā kā līzinga saņēmējs apņēmās pieņemt transportlīdzekli līzingā – nomā ar tiesībām to izpirkt, kā arī samaksāt līzinga maksājumus.

Tajā pašā dienā – 2006.gada 26.septembrī starp SIA "Hansa Līzings" kā kreditoru un /pers. C/ kā galvinieku tika noslēgts Galvojuma līgums Nr.68466, ar kuru tika nodrošinātas visas parādnieka – SIA "/nosaukums/", kuru pārstāvēja /pers. C/, saistības, kuras izrietēja no 2006.gada 26.septembra starp SIA "Hansa Līzings" un SIA "/nosaukums/" noslēgtā līzinga līguma Nr.68466. Ar šī Galvojuma līguma spēkā stāšanās brīdi /pers. C/ uzņēmās pienākumu atbildēt kreditoram par parādnieka parādu saskaņā ar galveno – līzinga līgumu ar visu savu mantu.

Tajā pašā dienā – 2006.gada 26.septembrī starp SIA "/nosaukums/" kā pārdevēju, kuru pārstāvēja /pers. C/, SIA "Hansa Līzings" kā pircēju, kuru pārstāvēja /pers. F/, un SIA "/nosaukums/" kā līzinga saņēmēju, kuru pārstāvēja /pers. C/, tika noslēgts pirkuma līgums Nr.68466, ar kuru pārdevējs apņēmās pārdot, pircējs apņēmās apmaksāt, bet līzinga saņēmējs apņēmās pieņemt pārdevējam par pirkuma maksu 75 000 eiro pārdoto automašīnu BMW 750, ar v.r.n. /reģistrācijas numurs/(turpmāk testā arī – automašīna).

Pēc SIA "Hansa Līzings" uzņemto saistību izpildes /pers. C/ ar parakstu uz 2006.gada 26.septembra pieņemšanas-nodošanas akta Nr.68466 apliecināja automašīnas BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/, pieņemšanu savā turējumā un lietošanā, kā arī to, ka viņš apzinās, ka no šī akta parakstīšanas brīža viņš uzņemās visus riskus par transportlīdzekļa bojājumiem, bojāeju, zādzību un nolaupīšanu.

Ņemot vērā, ka SIA "/nosaukums/" rīkojās neatbilstoši līzinga līguma noteikumiem – neveica līzinga maksājumus, kādi bija paredzēti līgumā, SIA "Hansa Līzings", izmantojot savas līgumiskās tiesības, pirms termiņa vienpusēji atkāpās no noslēgtajiem līgumiem, par ko rakstiski paziņoja SIA "/nosaukums/" kā līzinga saņēmējam un /pers. C/ kā galviniekam, nosūtot viņiem uz attiecīgajos līgumos norādītajām – juridisko un dzīvesvietas adresēm ierakstītu vēstuli ar 2008.gada 22.jūliju datēto paziņojumu Nr.316RC01-2021A par atkāpšanos no līzinga līguma. Šajā paziņojumā SIA "Hansa Līzings" piedāvāja SIA "/nosaukums/" un /pers. C/ nekavējoties nodot automašīnu BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/, SIA "Hansa Līzings" rīcībā un samaksāt parādu.

Taču SIA "/nosaukums/" un /pers. C/, kura faktiskā valdījumā atradās norādītā automašīna, ignorējot tā īpašnieka likumīgo prasību, ļaunprātīgi nenodeva to SIA "Hansa Līzings" rīcībā, kā arī savlaicīgi neveica izveidojušos parāda dzēšanu.

Tādā veidā /pers. C/ 2008.gada jūlija mēneša precīzi nenoskaidrotā datumā, pastāvīgi uzturoties savā dzīvesvietā /adrese/, piesavinājās viņam uzticēto augstāk norādīto automašīnu 75 000 eiro vērtībā, kas, atbilstoši Latvijas Bankas noteiktajam valūtu kursam, 2008.gada jūlijā sastādīja Ls 52 710,30 (pēc valūtas kursa Ls 0,702804 par 1 eiro), un kas likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 20.panta izpratnē atzīstami par lieliem apmēriem.

Sakarā ar to, ka SIA "/nosaukums/" pārstāvis /pers. C/, kurš arī slēdza visus augstāk norādītos līgumus, nereaģēja uz rakstisko pieprasījumu un telefona zvaniem, automašīna BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/, tās īpašniekam nodota netika, kā arī līzinga maksājumi par to tā arī netika veikti, SIA "Hansa Līzings" pilnvarotais pārstāvis – "City Law and Finance" 2009.gada 10.augustā nosūtīja SIA "/nosaukums/" un tās pārstāvim /pers. C/ attiecīgi pretenzijas Nr.10-08-09/2 un Nr.10-08-09/3, kurās tika piedāvāts nekavējoties, bet ne vēlāk kā līdz 2009.gada 17.augustam nodot automašīnu

BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/, SIA "City Law and Finance" pilnvarotajai personai, kas arī tika ignorēts no SIA "/nosaukums/" un tās pārstāvja /pers. C/ puses.

Ar piesavināto, SIA "Hansa Līzings" piederošo automašīnu BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/, /pers. C/ turpmāk rīkojās pēc saviem noziedzīgiem ieskatiem līdz 2009.gada 11.decembrim, kad viņam tā kopā ar tās piederumiem tika izņemta kriminālprocesa ietvaros.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas protestu iesniedzis Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurors V.Iļasovs, kurā norāda, ka tiesa spriedumā nav analizējusi visus prokurora iesniegtos rakstiskos pierādījumus, sprieduma motīvu daļā nepareizi aprakstīti tiesas noskaidrotie notikuma apstākļi, kā arī nav norādīti motīvi, kāpēc tiesa noraida pierādījumus, ar kuriem pamatota apsūdzība, kā arī nav atspoguļoti un analizēti visi iztiesāšanas gaitā iegūtie pierādījumi, tai skaitā visu kriminālprocesā liecību sniegušo personu liecības. Norāda, ka SIA "/nosaukums/" kā līzinga saņēmējam un /pers. C/ kā galviniekam uz attiecīgajos līzinga un galvojuma līgumos norādītajiem – juridisko un dzīvesvietas adresēm ar ierakstītajām vēstulēm nosūtīti SIA "Hansa Līzings" 2008.gada 22.jūlija paziņojumi par atkāpšanos no līzinga līguma. Spriedumā norādīts, ka, lai gan lietas materiālos ir šis paziņojums par atkāpšanos no līzinga līguma attiecībā par trim automašīnām, (īstenībā par divām), lietas materiāliem nav pievienoti pierādījumi par minētā paziņojuma izsūtīšanu. Uzskata, ka tā ir fakta konstatācija, bet nav analizēts cits fakts, ka otrajā paziņojumā minētā automašīna, kuru līzinga devējs arī pieprasījis atdot, bija atdota līzinga devējam, un to nodrošināja SIA "/nosaukums/" amatpersonas /pers. S/un /pers. C/. No kā izriet, ka /pers. S/ un /pers. C/ kā līzinga ņēmēja pārstāvjiem un SIA "/nosaukums/" amatpersonām bija zināms, ka SIA "Hansa Līzings" pirms termiņa vienpusēji atkāpās no noslēgtajiem līgumiem un pieprasīja atdot paziņojumā norādītos līzinga objektus, tai skaitā automašīnu BMW 750, kuru tobrīd lietoja /pers. C/, ko viņš pats apstiprināja arī iztiesāšanas gaitā. Vērtējot apsūdzētā liecības, nav šaubu, ka /pers. C/ bija zināms, ka SIA "Hansa Līzings" pirms termiņa vienpusēji atkāpās no noslēgtajiem līgumiem un pieprasīja atdot līzinga priekšmetus.

SIA "/nosaukums/" kā līzinga saņēmējam un /pers. C/ kā galviniekam uz attiecīgajos līgumos norādītajām – juridisko un dzīvesvietas adresēm ar ierakstītajām vēstulēm nosūtītās SIA "City Law and Finance" 2009.gada 10.augusta pretenzijas, kurās tika piedāvāts nekavējoties, bet ne vēlāk kā līdz 2009.gada 17.augustam, nodot iepriekš norādīto automašīnu BMW 750 SIA pilnvarotajai personai. Spriedumā norādīts, ka nav nekādu pierādījumu tam, ka minētās pretenzijas ir izsniegtas /pers. C/. Tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka šajās pretenzijās norādīta SIA "City Law and Finance" pilnvarotā persona /pers. M/, ar kuru SIA "/nosaukums/" kā līzinga saņēmējam un /pers. C/ kā galviniekam tika piedāvāts sazināties pa tālruni, vienojoties par automašīnas nodošanas laiku un kārtību. Lieciniece /pers. M/ ir nopratināta pirmstiesas kriminālprocesā, viņas liecības ir pārbaudītas tiesas sēdē, viņa sniegusi skaidras un konsekventas liecības, jo lietā ir pietiekošas ziņas par to, kad līzinga devējs nodeva lietu īpašuma pārņemšanai savam sadarbības partnerim SIA "City Law and Finance". Laika periods, kad tika veikti konkrēti pasākumi, par kuriem sniedza liecības /pers. M/, ir pietiekoši konkrēti noskaidrots, tas ir laika posms no 2009.gada 4.februāra līdz 5.novembrim. Savukārt, par to, kādos apstākļos /pers. C/ tika paziņots par nepieciešamību atgriezt automašīnu, lieciniece sniedza konkrētas liecības, paziņojot, ka sazinājās ar viņu gan pa telefonu, gan kontaktējās, ierodoties dzīvesvietā. /pers. M/ pārliecinoši norādīja, ka /pers. C/ vispirms vēlējās redzēt attiecīgos dokumentus, ar kuriem pamatots /pers. M/ pieprasījums atgriezt automašīnu BMW 750, viņam šādi dokumenti tika iesniegti, bet /pers. C/ nekādi nereaģēja. Fakts, ka lieciniece nenorādīja, kādos apstākļos /pers. C/ tika iesniegti dokumenti, nedod pamatu apšaubīt /pers. M/ liecību patiesumu visumā. Norāda, ka iztiesāšanas gaitā pārbaudītais rakstveida pierādījums – SIA "City Law and Finance" 2009.gada 6.oktobra iesniegums FENI prokuratūrā Nr.6-10-09/4 vispār nav analizēts, līdz ar ko tas nav arī motivēti noraidīts, kā arī iztiesāšanas gaitā pārbaudītais rakstveida pierādījums – VSAA 2009.gada 30.oktobra izziņa Nr.9/2135622 par to, ka /pers. C/ bija nodarbināts SIA "/nosaukums/" līdz 2009.gada 3.jūnijam, nav analizēts spriedumā. Spriedumā nav analizēts 2009.gada 7.aprīļa lēmums par parādnieka pārstāvju noteikšanu, kā arī nav vērtētas liecinieku /pers. N/, /pers. O/, /pers. P/, /pers. R/ un /pers. S/ tiesas sēdēs sniegtās liecības un tās nav motivēti noraidītas.

Nepiekrīt tiesas secinājumam, ka, atbilstoši pieņemšanas-nodošanas aktam Nr.68466, redzams, ka minēto aktu /pers. C/ parakstījis nevis kā fiziska persona, bet gan SIA "/nosaukums/" vārdā, līdz ar to tieši SIA, nevis /pers. C/ ir uzņēmies atbildību par automašīnu. Lietā nav strīda par to, ka 2006.gada 26.septembra pieņemšanas-nodošanas aktu Nr.68466 /pers. C/ parakstījis SIA "/nosaukums/" kā līzinga ņēmēja un vienlaicīgi kā automašīnas BMW 750 pārdevēja vārdā, tātad viņš to parakstīja, no vienas puses, kā juridiskās personas pilnvarotais pārstāvis ar paraksta tiesībām, no otras puses, /pers. C/ parakstīja pieņemšanas-nodošanas aktu kā fiziska persona – galvinieks. Galvojuma līguma 5.1.punktā noteikts, ka galvinieks uzņemas pienākumus atbildēt kreditoram par parādnieka parādu saskaņā ar līgumu ar visu savu mantu.

Saturiski tulkojot pieņemšanas-nodošanas aktu, līzinga līguma un galvojuma līguma nosacījumus, apsūdzībā ir pamatoti norādīts, ka /pers. C/ ar savu parakstu pieņemšanas-nodošanas aktā apliecināja automašīnas BMW pieņemšanu savā turējumā un lietošanā, viņš apzinās, ka no akta parakstīšanas brīža uzņemas visus riskus par transportlīdzekļa bojājumiem, bojāeju, zādzību.

Tiesai bija jānoskaidro, kāpēc apsūdzētais trīs reizes devis krasi atšķirīgas liecības pēc lietas būtības, taču tiesa aprobežojās tikai ar to, ka minimāli atreferējusi apsūdzētā liecības, pie tam liecības izklāstītas ar tik būtiskiem izņēmumiem, kā rezultātā radīts iespaids, ka apsūdzētā liecības ir gandrīz konsekventas, kas neatbilst patiesībai. Tiesai vajadzēja rūpīgi izanalizēt visas apsūdzētā sniegtās liecības, kuras no tām ir ticamas, tādējādi tiesa nav ievērojusi Kriminālprocesa likuma 128.panta otrās daļas prasības.

Kā arī norāda uz dažādo tiesu praksi līdzīgās lietās, ka gadījumos, kad apsūdzētais sadarbojas ar tiesībsargājošām iestādēm un rezultātā pirmstiesas process tiek pabeigts vienošanās procesa kārtībā, tiesai nerodas šaubas par noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijas pēc Krimināllikuma 179.panta trešās daļas pareizību un pamatotību. Taču gadījumos, kad apsūdzētais neatzīst savu vainu līzinga objekta piesavināšanā, tiesa, neskatoties uz apsūdzētā pilnīgu atmaskošanu, var nesaskatīt apsūdzētā darbībās ne noziedzīga nodarījuma subjektīvās puses, ne objektīvās puses pastāvēšanu, konstatējot, ka starp līzinga devēju un tā ņēmēju pastāv ne vairāk kā konfliktsituācija par līzinga līguma atsevišķu nosacījumu iespējamo nepildīšanu, kas risināma civiltiesiskā kārtībā. Šāds secinājums ir nepamatots un nonāk pretrunā ar Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2009.gada 22.maijā notikušās kopsapulces lēmuma 24.punktā izklāstīto tēzi, ka civiltiesiskā atbildība un krimināltiesiskā atbildība ir patstāvīgi juridiskās atbildības veidi. Krimināatbildība var iestāties arī par civiltiesisku deliktu, ja tā kaitīguma pakāpe sasniedz krimināatbildības nosacījumus.

Lūdz atcelt Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 21.oktobra spriedumu par apsūdzētā /pers. C/ atzīšanu par nevainīgu un attaisnošanu, un taisīt jaunu notiesājošu spriedumu, sodīt /pers. C/ pēc Krimināllikuma 179.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz trim gadiem, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz trim gadiem. Kā arī lūdz apmierināt cietušā SIA "Swedbank Līzings" pieteikumu par kaitējuma atlīdzību Ls 24 112,10.

Apelācijas instances tiesā lūdz nopratināt liecinieci /pers. M/.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 10.marta lēmumu Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 21.oktobra spriedums atstāts negrozīts.

Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2014.gada 2.septembra lēmumu Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 10.marta lēmums atcelts un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

No minētā lēmuma izriet, ka kasācijas instances tiesa konstatē Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas, 512.panta pirmās daļas, 519.panta, 525.panta otrās daļas 2.punkta, 564.panta ceturtās daļas pārkāpumus apelācijas instances tiesā.

Bez tam, kasācijas instances tiesa atzīmē, ka apelācijas instances tiesai, atkārtoti izskatot lietu, jāizvērtē, vai apsūdzētajam /pers. C/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma faktisko apstākļu aprakstā ietvertas piesavināšanās kā noziedzīgā sastāva visas pazīmes.

Atkārtoti izskatot lietu apelācijas instances tiesā prokurors V.Iļasovs iesniegto apelācijas protestu uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ un viņa aizstāve – zvērināta advokāte A.Ignatjeva iesniegto apelācijas protestu neatzina.

Izvērtējusi apelācijas protesta motīvus, uzklausījusi apsūdzētā /pers. C/ paskaidrojumus apelācijas instances tiesas sēdē, pārbaudījusi pierādījumus lietā, noklausījusies aizstāves viedokli, kura lūdz prokurora apelācijas protestu noraidīt, bet pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu, prokurora viedokli, ka /pers. C/ attaisnošanai apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta trešās daļas nav pamata, lūdz atcelt pirmās instances spriedumu par /pers. C/ atzīšanu par nevainīgu un attaisnošanu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta trešās daļas un taisīt jaunu notiesājošu spriedumu, tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams pilnībā un taisāms jauns spriedums sekojošu apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.panta otro daļu un 512.pantu spriedumam jābūt tiesiskam un pamatotam.

Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajā daļā noteikts, ka tiesas spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē vai kurus saskaņā ar šā likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt.

Kriminālprocesa likuma 525.pantā ir noteiktas prasības attaisnojoša sprieduma aprakstošajai un motīvu daļai. No šī panta otrās daļas 2.punkta izriet, ka attaisnojoša sprieduma motīvu daļā norāda apsūdzētā attaisnošanas pamatu un pierādījumus, kas to apstiprina.

Kriminālprocesa likuma 519.pants noteic attaisnojoša sprieduma taisīšanas pamatus:

1. apsūdzētā izdarītajā nodarījumā nav noziedzīgā nodarījuma sastāva;
2. apsūdzētā piedalīšanās noziedzīgajā nodarījumā nav pierādīta.

Pirmās instances tiesa ir atsaukusies uz Kriminālprocesa likuma 519.pantu, taču nav norādījusi konkrētu tā punktu, proti, attaisnojoša sprieduma taisīšanas pamatu. No pirmās instances tiesas sprieduma izriet, ka tiesa konstatējusi, ka apsūdzētā /pers. C/ izdarītajā nodarījumā nav noziedzīga nodarījuma sastāva, taču tiesas spriedumā nav norādīts, kāda noziedzīga nodarījuma sastāva pazīme iztrūkst /pers. C/ izdarītajā nodarījumā.

No pirmās instances tiesas sēdes protokola ir redzams, ka tiesas sēdē ir pārbaudītas liecinieku /pers. U/, /pers. P/, /pers. R/, /pers. V/, /pers. O/, /pers. N/, /pers. S/ liecības, nolasītas liecinieces /pers. M/ liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, kā arī pārbaudīti rakstiskie pierādījumi (2.sēj. 59.-60.lpp.), uzklausīta cietušā pārstāve /pers. Z/ (1.sēj. 246.-249.lpp., 2.sēj. 10.-11., 25., 59.lpp.).

Savukārt, kā redzams no pirmās instances tiesas sprieduma tiesa vispār nav izklāstījusi pārbaudītos pierādījumus, tai skaitā, minēto liecinieku liecības, kā arī spriedumā nav izklāstīti rakstiskie pierādījumi, kurus tiesa pārbaudīja tiesas sēdē.

No sprieduma neizriet, ka tiesa būtu analizējusi un novērtējusi visus, tai skaitā rakstiskos, valsts apsūdzības iesniegtos pierādījumus, kuri pārbaudīti tiesas sēdē.

Spriedumā tiesa nav arī norādījusi motīvus, kāpēc tiesa noraida pierādījumus, ar kuriem valsts apsūdzības uzturētājs pamatoja apsūdzību, kas ir Kriminālprocesa likuma 525.panta otrās daļas 3.punkta prasība.

No sprieduma izriet, ka ir novērtēta tikai daļa pierādījumu, uz kuriem balstīta apsūdzība.

Nav analizētas visu kriminālprocesā sniegušo personu liecības, kuras pārbaudītas tiesas izmeklēšanā.

Novērtēta ir daļa liecinieku liecības.

Līdz ar ko tiesas kolēģija atzīst, ka tiesa nav novērtējusi tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus atbilstoši Kriminālprocesa likuma 127.-131.panta nosacījumiem.

Tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesas spriedums neatbilst iepriekš minēto Kriminālprocesa likuma normu prasībām.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas sprieduma aprakstošā un motīvu daļa neatbilst Kriminālprocesa likuma 525.pantā noteiktajam.

Šādu tiesas spriedumu nevar atzīst par tiesisku un pamatotu.

Tiesas kolēģija uzskata, ka augstāk minētie procesuālie pārkāpumi ir pamats pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai pilnībā.

Augstāk minētos tiesību normu pārkāpumus tiesas kolēģija atzīst par būtiskiem Kriminālprocesa likuma pārkāpumiem 575.panta trešās daļas izpratnē un atzīst to par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai.

Taču apelācijas protestu tiesa neatzīst par pamatotu un apmierināmu.

Apelācijas instances tiesas sēdē 2015.gada 2.septembrī apsūdzētais /pers. C/ liecināja, ka viņš strādāja SIA "/nosaukums/". Viņš noslēdza līzinga līgumu ar SIA "Swedbank Līzings" (bijusī "Hansa Līzings") par automašīnas BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/, nomu ar turpmāku minētās automašīnas izpirkšanu.

Viņš parakstīja līzinga dokumentus. Šo līgumu noslēdza kā juridiska persona. Līzinga maksājumus veica firma "/nosaukums/".

Minētā automašīna BMW 750 atradās viņa lietošanā. Neatceras, vai uz kāda dokumenta pamata automašīna BMW nonāca viņa lietošanā. Pēc kāda laika firmai "/nosaukums/" pasliktinājās finansiālais stāvoklis. Firma veica neregulārus līzinga maksājumus. Viņi kavēja līzinga maksājumus, bet ar "Swedbank" viņi uzturēja sarunas. Varētu būt, ka 2008.gadā firmai sākās finansiālas problēmas.

Firmai bija līzingā vēl vairākas automašīnas, kad firma nevarēja veikt līzinga maksājumus par tām, firma daļu automašīnu atdeva uzreiz "Swedbank".

Ar "Swedbank" pārrunas par līzinga nosacījumu turpmāku pildīšanas iespējamību veda gan viņš, gan viņa tēvs – /pers. S/. Pārrunu rezultātā banka atļāva vēl kādu laiku lietot automašīnas, tai skaitā BMW 750.

Firma "/nosaukums/" saņēma zvanus no "Swedbank", saņēma brīdinājumus pa telefonu, bet par rakstiskiem paziņojumiem no bankas viņam nav zināms.

Kad firmas finansiālais stāvoklis kļuva vēl smagāks, firma atgrieza "Swedbank" pārējās automašīnas, bet BMW vēl palika firmas rīcībā, par kuru tika turpinātas pārrunas ar banku. Bankai nebija pretenziju, ka vēl viena automašīna, proti, BMW 750, nav atdota. Līzinga kompānija piekrita, ka BMW 750 vēl paliek pie viņiem.

Pēc bankas brīdinājumu saņemšanas viņi vēl veica maksājumus par BMW. Viņš maksāja arī no saviem personiskajiem līdzekļiem. Pēc brīdinājumu saņemšanas maksājumi bija neregulāri sakarā ar firmas finansiālajām problēmām. Kad firmai sākās finansiālās problēmas, tad automašīna neatradās pie viņa.

Viņam bija steidzīgi jāizbrauc uz Krieviju. Krievijā strādāja no 2007.gada vai 2008.gada līdz 2010.gadam, kādus 2,5 gadus, bet uz šodienu precīzi neatceras, no kura gada strādāja, līdz kuram gadam strādāja Krievijā. 2008.gadā, kad veica pārrunas ar "Swedbank", viņš jau brauca uz Krieviju.

Viņam bija konfliktsituācija ar tēvu, viņu viņš izslēdza finansiāli no firmas un viņam vajadzēja visu pamest un braukt strādāt uz Krieviju.

Neatceras, kur atstāja automašīnu BMW, kad aizbrauca uz Krieviju.

Automašīnu BMW varēja izmantot arī citi cilvēki.

Kad viņš bija Krievijā, visu firmas saimniecisko darbību veica tēvs – /pers. S/.

Kad atgriezās no Krievijas, uzzināja, ka viņu aicina ierasties Kurzemes rajona policijā, jo viņiem ir jautājumi par automašīnu BMW, kura paņemta

līzingā. Viņš pavēsti no policijas nebija saņēmis Par to, ka viņu meklē policija, uzzināja no savas mātes. Viņš pats aizgāja uz policiju. Automašīnu BMW viņš atrada autoservisā un izdeva šo automašīnu policijai.

Ar tēvu bija runa par maksātnespējas procesu, bet precīzi, ko runāja, neatceras. Tēvs bija atbildīgs par maksātnespējas procesu. Firmai bija bankrots un bija daudz finansiālu saistību.

Nevar pateikt, vai maksātnespējas administrators tēvam lika atdot visu, tai skaitā mašīnas. Neko nevar pateikt par kredītprasību, jo ar administratoriem nekomunicēja.

Cik viņam zināms, no kreditoriem nebija nekāda prasība celta tiesā.

Viņš nesaņēma no "Swedbank Līzings" nekādus oficiālus dokumentus vai paziņojumus par līzinga līguma laušanu un automašīnas BMW 750 atdošanu "Swedbank Līzings", un par termiņu, kādā automašīna būtu jāatdod. Viņam nav zināms, vai šādu paziņojumu saņēma tēvs.

Ar liecinieci /pers. M/ nekad nav ticies, pie viņa dzīvesvietā /pers. M/ nekad nav bijusi. Šo liecinieci redz pirmo reizi. Nekādu viņas pilnvaru nav redzējis.

No 2004.gada līdz 2008.gadam viņš dzīvoja deklarētā dzīvesvietā, līdz aizbrauca uz Krieviju. Kad atbrauca uz Latviju, tad dzīvoja pie sievas citā adresē. Par dzīvesvietas maiņu, iespējams, paziņoja bankai. Bankai, slēdzot līzinga līgumu, bija uzrādījis savu dzīvesvietu un telefona numuru.

Uzņēmumu reģistrā bija uzrādīta viņa pareizā adrese un tur viņš bija sastopams.

Līdz pat šai dienai "Swedbank" nav griezusies ar prasību tiesā par līzinga pienākumu neizpildīšanu.

Nekādus paziņojumus, pretenzijas no SIA "City Law and Finance" viņš nav saņēmis, tai skaitā par automašīnas BMW atgriešanu.

Ar /pers. M/ nav nekad runājis pa telefonu. Nav nekad /pers. M/ ne dzirdējis, ne redzējis un nekad nekādu sarunu viņam ar /pers. M/ nav bijis.

Līzinga līguma nosacījumi viņam bija zināmi, uzņēmuma jurists viņam iztulkoja šo līgumu, iepazīstināja ar to. Līgums paredzēja automašīnas BMW izpirkšanu. Zināja, ka firmai būs jāatdod mašīnas, ja firma nemaksās līzingu.

Firmai bija busiņš, tas tika atdots bankai, bet neatceras, kas, kad to atdeva.

Apelācijas instances tiesas sēdē 2016.gada 29.augustā uz uzdotajiem jautājumiem /pers. C/ paskaidroja, ka firmai "/nosaukums/" bija vairākas automašīnas līzingā ņemtas. Ar banku bija mutiska vienošanās par to, ka daļa automašīnu tiks atgrieztas, bet daļu automašīnu viņi var uz laiku paturēt. Šāda mutiska vienošanās tika panākta, kad viņš bija ieradies bankā.

Daļu automašīnu viņu firma atgrieza, bet daļa automašīnu palika viņu lietošanā, kas arī izriet no lietas materiāliem. Viņam rakstiskas informācijas no bankas par līzinga līguma laušanu nebija.

Slēdzot līzinga līgumu, viņam bija zināms, ja netiek veikti līzinga maksājumi, līzingā izņemtā automašīna jāatgriež.

Uz šodienu vairs precīzi neatceras, kurā gadā ņemts līzings un kurā datumā tika atgrieztas daļa automašīnu.

Rakstiska paziņojuma no bankas par līguma laušanu un automašīnu, tostarp BMW, atgriešanu nebija.

Nezina, vai šāds paziņojums nāca uz firmu. Viņš to nevarēja zināt, jo viņam bija konflikts ar savu biznesa partneri.

To, ka ir problēmas, viņš uzzināja no policijas – Kurzemes rajona iecirkņa.

Viņam bankas pārstāvji pārrunu laikā nepaziņoja, ka līzinga līgums par automašīnu BMW 750 ir lauzts.

Viņi nevarēja veikt līzinga maksājumus par visām automašīnām, tāpēc daļu automašīnu atdeva bankai. Veda pārrunas ar banku, lai varētu vienoties par to, lai turpinātu veikt apmaksas par tām automašīnām, kuras patur sev.

Nevar konkrēti pateikt, cik reizes bija pārrunas ar banku, bet tās bija vairākas reizes.

Par līguma laušanu nevienā no pārrunas reizēm nebija teikts.

Pārrunas bija par darbībām, kas varētu notikt nākotnē, nevis par jau iepriekš notikušām darbībām.

Apstiprina savas pirmstiesas un tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, tās ir patiesas, bet precīzi tās vairs neatceras, jo tiesas process ilgst jau 6 gadus.

Kad atgriezās no Krievijas, uzzināja, ka viņu meklē Kurzemes policijas iecirknis, jo automašīna nebija atgriezta līzinga kompānijai. To uzzinājis, viņš sāka meklēt automašīnu, atrada autoservisā un atdeva to Kurzemes policijas iecirknim.

Savā vienā no liecībām pirmstiesas izmeklēšanā ir teicis, ka līzingā ņemtā automašīna BMW ir nozagta.

Automašīnu BMW 750 nenozaga, tādu liecību sniedza, jo negribēja iesaistīt tēvu šajā situācijā.

Kad viņš bija Krievijā, automašīna atradās firmā "/nosaukums/". Viņš nezina, kas šo automašīnu nogādāja autoservisā. Neatceras konkrētu datumu, kad nodeva automašīnu policijā.

Faktu par automašīnas zādzību pieminēja, jo nezināja, ko teikt, ko neteikt, jo baidījās par sevi un savu ģimeni no biznesa partneru viņam izteiktiem draudiem.

Viņš bija galvotājs. Bija noslēgts Galvojuma līgums ar līzinga kompāniju.

Banka piedāvāja atgriezt pārējās automašīnas, bet automašīnu BMW 750 atļāva atstāt firmai un turpināt maksāt līzingu.

Viņš ir liecinājis, ka sākumā saņēma brīdinājumus, ka automašīna BMW būs jāatdod bankai, ja netiks veikti līzinga maksājumi. Tad viņš brauca uz pārrunām, brauca uz banku, lai pārrunātu šos brīdinājumus, lai varētu paturēt šo automašīnu, bet pārējās mašīnas atgriezt. Ar banku vienojās par maksājumu veikšanu, bet laika periodu, kurā jāveic šie maksājumi, neatceras. Automašīnu BMW gribēja izpirkt.

Ar banku sadarbība turpinājās arī pēc brīdinājumu saņemšanas, turpināja veikt maksājumus, brauca uz banku vest pārrunas.

Ar banku konkrētas norunas par automašīnas BMW 750 atdošanu nebija.

Apstiprina, ka pie līzinga līguma kā pielikums bija maksājumu grafiks, saskaņā ar kuru bija jāveic maksājumi.

Viņam nav informācijas, vai viņa prombūtnes laikā tika veikti kādi līzinga maksājumi. Viņš tobrīd domāja, ka firma šos maksājumus veic.

Neviens viņam dokumentus par līguma laušanu neizsniedza. Tāpat arī nesaņēma 2008.gada 22.jūlija paziņojumu par automašīnas BMW 750 atgriešanu.

Tālākā tiesas sēdes gaitā apsūdzētais /pers. C/ pieteica lūgumu par to, ka vēlas izmantot savas tiesības un atsakās atbildēt uz jautājumiem un sniegt liecības.

Būdams nopratināts pirmās instances tiesā, apsūdzētais /pers. C/ liecināja, ka līzinga līgumu slēdzis viņš, kā kompānijas pārstāvis, Hansa līzings pieprasīja vēl papildus galvojumu no viņa personīgi, galvojums tika saskaņots ar /pers. S/. Parakstījis galvojuma līgumu kā privātpersona, kā arī bijis automašīnas BMW lietotājs. Par liecinieka /pers. S/ liecībām var paskaidrot, ka uz firmas šķelšanās brīdi viņu savstarpējās attiecības pasliktinājās un viņi savā starpā nesarunājās. 2007. gadā firmai sākās finansiālas problēmas un tas atspoguļojās uz maksātspēju.

Pirmajā laikā pats braucis uz Swedbanku, jo atbildēja par visām līzinga lietām un šī nebija vienīgā mašīna, par kuru viņš galvojis. Kad sākās finanšu problēmas un maksājumi kādu laiku tika pārtraukti, centies maksāt no saviem personīgajiem iekrājumiem. Summa bija liela un ienākumu viņam nebija, situācija nonāca strupceļā.

Neatceras konkrēti, kad tika veikts pēdējais maksājums par šo automašīnu. Iespējams tas bija 2008.gadā. BMW gribējuši atdot bankai, daļu mašīnu jau atdeva, taču paralēli arī centušies atrast pircējus par lielāku cenu. Taču tas neizdevās, jo Swedbanka strauji realizēja automašīnas pa

kapeikām. Uzņēmumam palika divas mašīnas, ar kurām viņi braukuši.

Kad aizbraucis uz Krieviju peļņā, automašīna BMW palikusi Rīgā - pametis automašīnu, maksāt līzingu nav varējis, turpināt lietot automašīnu nevarēja. Neatceras, vai automašīnu atstāja firmā vai autoservisā. Īpašniekam automašīnu neatgrieza, jo uz to brīdi viņam bijusi vēlēšanās nopelnīt naudu, lai izpirktu šo automašīnu. Vienojies ar banku, pat saņēmis tādas kā kredīta brīvdienas, bet pierādīt to nevar, jo visi firmas dokumenti ir pie /pers. S/. Norāda, ka ar tēvu – /pers. S/ nekontaktējas 5 gadus.

Krievijā nostrādājis divus gadus un par mašīnu uz to brīdi neko nav zinājis. Apzinājies, ka viņam ir saistības pret banku.

Mašīna tikusi pirkta uzņēmuma vajadzībām. Tika noslēgts finanšu līzings ar turpmāku mērķi izpirkt automašīnu. Ar banku notikušas pārrunas par visu automašīnu pārņemšanu. Banka neiebilda, ka viņi turpina maksāt. Sadarbība ar banku turpinājusies arī pēc brīdinājuma saņemšanas. Norādīja, ka ir bankai parādā un viņa pienākums ir šo parādu atdot. Viņam ir saprotams Līguma 5.1.punkts.

Kad ticis pasludināts maksātnespējas process administrators viņu izsaucis, lai parakstītu dokumentus. Redzējis viņu tikai vienu reizi, taču nekādas pārrunas par automašīnu nav notikušas.

Kad atradies Krievijā neesot bijusi iespēja atdot automašīnu, jo, pirmkārt, nav zinājis, kur tā atrodas un nav bijusi pieeja šai mašīnai. /pers. S/ arī bijušas tiesības atdot automašīnu, kāpēc banka ar viņu nav komunicējusi un nav prasījusi automašīnu, viņam nav zināms.

Kad atgriezies Latvijā, viņam izskaidrots, ka automašīna ir izsludināta meklēšanā. Iespējams, par to viņam paziņoja policija. Uz Krieviju aizbraucis 2008.gadā ar citu automašīnu, strīdus automašīnu atstājis firmā, bet kam konkrēti atstājis atslēgas, neatceras. Automašīnu atradis autoservisā ar neapmaksātu rēķinu. Tehniskā pase, iespējams, bijusi mašīnā, viņam bijis otrs atslēgu komplekts. Norāda, ka nav zināms, kurš nodevis automašīnu servisā, firmā bijis liels personāls – jebkurš varēja automašīnu nodot servisā.

Norādīja, ka viņam nav bijis nodoma piesavināties konkrēto automašīnu. Vēlējies šo automašīnu izpirkt. Dažus brīdinājumus par līguma izbeigšanu ir saņēmis mutiski. Neatceras, vai viņam paziņoja par konkrēti šā līzinga līguma izbeigšanu. Ar banku runājis ne vienu vien reizi par to lai atļautu turpināt izpirkt automašīnas, tostarp BMW. Banka tam neiebilda.

Liecināja, ka nav saņēmis dokumentus, kas ir minēti Kolosovas liecībās. Pieļauj, ka ir saņēmis dokumentus ja uz dokumentiem ir viņa paraksts. Ar Swedbank speciālistiem pa telefonu runājis daudz. Viņš neatceras, vai viņam telefoniski pieprasīja atgriezt konkrēto automašīnu.

Neatceras, kādu adresi norādījis galvojuma līgumā, kā arī neatceras, vai informējis banku par to, ka maina adresi. Savu telefona numuru līguma noslēgšanas brīdī neatceras. No valsts aizbraucis, jo bijušas finanšu problēmas, neatceras, kam atstājis mašīnu un tās atslēgas. Nepainteresējies, kas nodeva mašīnu servisā. Ja saņēmis brīdinājumu, tad domā, ka viņam vajadzēja parakstīties, ja nav parakstījies, tātad brīdinājumu nav saņēmis.

Par to, ka mašīna tiek meklēta uzzinājis no policijas. Pats izrādījis iniciatīvu un vienā autoservisā, kurš apkalpojis viņu mašīnas, esot atradis mašīnu. Nezina, kas nodeva automašīnu remontā, rēķins nebija apmaksāts. Autoservisā visi zināja, ka tā ir viņu firmas mašīna, tāpēc esot viņu atdevuši. Nav zinājis, ka vairs nebija tiesību izņemt šo mašīnu no servisa. Policija mašīnu prasījusi no viņa un viņš izņēmis.

Automašīnu viņam atdevis servisa darbinieks /pers. B/, autoserviss atrodas Braslas ielā. /pers B/ļoti labi pārzinājis visas firmas automašīnas. Atceras savas iepriekš sniegtās liecības, iespējams, ka liecības atšķiras. Norādīja, ka uztur visas pirmstiesas izmeklēšanas gaitā sniegtās liecības.

Nenoliedz, ka banka ir pieprasījusi atgriezt automašīnu BMW, taču līdz pēdējam cerējis izpirkt šo mašīnu. Mašīna palikusi pie viņa - tas bija domāts kā pie juridiskas personas.

No /pers. C/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā (1.sēj. 122.-123.lpp.), kas ir pārbaudītas pirmās instances tiesā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, liecinieka statusā 2009.gada 11.decembrī, kuras nolasītas pēc prokurora lūguma pirmās instances tiesā, izriet, ka viņš dzīvo pēc adreses /adrese A/, tel. /numurs/. Viņš ir firmas "/nosaukums/" bijušais komercdirektors. 2009.gada septembrī firma "/nosaukums/" uz līguma pamata iegādājās kredītā mašīnu "BMW 750", ar v/n /reģistrācijas numurs/. Mašīna bija nopirkta līzingā uz 5 gadiem. Ikmēneša maksājums sastādīja 950 EUR. 2007.gadā sakarā ar firmas finanšu stāvokļa pasliktināšanos maksājumi par mašīnu sāka aizturēties, vēlāk tika pārtraukti. 2008.gadā banka piedāvāja viņam atgriezt automašīnu, bet viņš cerēja līdz pēdējam momentam atrast naudu un samaksāt kavētos maksājumus. 2008.gada beigās, oktobrī, viņš steidzīgi bija spiests aizbraukt uz Krieviju, sakarā ar ko mašīna palika pie viņa. Atbraucot Latvijā novembrī, viņš uzzināja par to, ka par mašīnu BMW-750, ar v/n /reģistrācijas numurs/, interesējās policija. Uzzinot, kas meklē mašīnu, viņš personīgi atbrauca uz Kurzemes iecirkni un labprātīgi izdeva augstāk minēto mašīnu. Nodoma aizturēt vai piesavināt mašīnu viņam nebija, līdz pēdējam momentam viņš vēlējās sakārtot lietas ar banku par savstarpējo vienošanos. Kopā ar mašīnu viņš atdeva divas atslēgas un tehnisko pasi.

No /pers. C/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā aizdomās turētā statusā (1.sēj. 135.-137.lpp.), kas ir pārbaudītas pirmās instances tiesā, izriet, ka 2006.gada 26.septembrī viņš kā SIA "/nosaukums/" pārstāvis, valdes loceklis un komercdirektors noslēdza ar SIA "Swedbank Līzings" (tagadējais nosaukums) līzinga līgumu par automašīnas BMW 750, v/n /reģistrācijas numurs/, iegādi. Var liecināt, ka, saskaņā ar līguma grafiku, veica maksājumus par automašīnu. Konkrētu laiku vairs neatceras, bet par automašīnu pārstāja veikt bankai maksājumus, kad SIA "/nosaukums/" sākās finansiālas problēmas, par cik viņu uzņēmums nodarbojās ar būvniecību un nekustamo īpašumu. Var liecināt, ka pēc tā, kad pārstāja maksāt par automašīnu līzinga maksājumus, saņēma no SIA "Swedbank Līzings" brīdinājumus par to, ka, ja viņš neveiks maksājumus, automašīna viņam jāatgriež SIA "Swedbank Līzings". Ar SIA "Swedbank Līzings" pārstāvjiem tanī laikā sazinājās gan pa telefonu, gan brauca uz vietas ar pārstāvjiem vienoties par samaksas iespējām, pagarinājumiem līzinga samaksas veikšanai, maksājumi bija neregulāri, bija uzkrājušās soda naudas par laicīgu līzinga nemaksāšanu. Tā arī vienā mirklī SIA "/nosaukums/" pārstāja maksāt par automašīnu vispār, bet brīdinājumi no SIA "Swedbank Līzings" turpināja nākt. SIA "/nosaukums/" arvien vairāk tuvojās bankrotam, naudas praktiski nebija. Meklēja izeju no situācijas. Var pateikt, ka SIA "/nosaukums/" bija finansiālas saistības ne tikai ar juridiskām, bet arī ar fiziskām personām, un problēmas radās ar finansēm visur. Uz to, kādēļ neatgrieza SIA "Swedbank Līzings" automašīnu BMW 750 pēc tās pieprasījuma, var paskaidrot, ka viņš ar šo automašīnu braukāja tanī laikā, tā kā citas automašīnas viņam nebija, bet tās, kuras piederēja vēl SIA "/nosaukums/", viņi atgrieza to īpašniekiem. Var liecināt, ka automašīna BMW 750 viņam vienā dienā tika vienkārši atņemta, kad ar to pārvietojās pa Rīgu. Viņš šo faktu sīkumos nevar izskaidrot, jo personas, kuras tanī brīdī viņam atņēma automašīnu, teica, ka atgriezīs viņam automašīnu, tiklīdz būšot samaksājis viņiem parādu, bija arī draudi viņa ģimenei. Uz to brīdi viņš nezināja, kas tās par personām, kuras atņēma viņam automašīnu, iespējams, ka personas, kas saistītas ar SIA "/nosaukums/" partneriem, nodomāja arī, ka, iespējams, kādas personas no SIA "Swedbank Līzings" puses. Kopš šī brīža viņš automašīnu vairs neredzēja. Kad uzzināja, ka sakarā ar to, ka ierosināta krimināllieta par minētās automašīnas neatgriešanas faktu, viņš sāka automašīnu intensīvi meklēt un atrada to Rīgā, Braslas ielā 3, kur tā atradās kādā autoservisā. Par to, ka automašīna atrodas tur, viņš uzzināja no kāda sava paziņas. Pēc tā viņš sazinājās ar Kurzemes iecirkņa policijas darbiniekiem, kuri kopā ar viņu no minētā autoservisa izņēma automašīnu BMW 750 un nogādāja policijas iecirknī. Var liecināt, ka kopš 2008.gada oktobra devās uz Maskavu, kur caur paziņām nodarbojās ar celtniecības darbiem. Var pateikt, ka uz Latviju braukāja periodiski. Pēc pavēstēm uz policiju neieradās tāpēc, ka nedzīvoja pēc deklarētās adreses. Kopš devās uz Maskavu, kad ieradās Rīgā, apmetās pie saviem ģimenes locekļiem – pie brāļa vai pie mātes. Par to, kādēļ arī viņa ģimenes locekļi nereaģēja uz pavēstēm ierasties policijā pie izmeklētājas un neatbildēja uz telefona zvaniem, var tikai pateikt to, ka ar savu tēvu /pers. S/viņš nekontaktējās jau sen, kopš pajuka bizness, arī ar sievu viņiem bija domstarpības, kā arī, ņemot vērā viņu biznesu, ko dažādu apstākļu un personu puses, tai skaitā policijas, ir bijis zināms spiediens uz viņu un viņa ģimeni. Var pateikt, ka uz doto brīdi, kamēr atrodas Rīgā, dzīvo pie sava brāļa /pers. AD//adrese B/. Var pateikt, ka ļaunprātīga nolūka piesavināties automašīnu viņam nebija, automašīnu viņš nodeva policijas darbiniekiem, kā uz to brīdi pēc apstākļiem varēja to izdarīt, visas materiālās

pretenzijas no SIA "Swedbank Līzings" puses ir gatavs risināt civilprocesuālā kārtībā. Vēlas papildināt un labot, ka automašīnu BMW 750 viņš nevarēja atgriezt SIA "Swedbank Līzings", jo viņam uz to brīdi automašīnas jau nebija. Var liecināt, ka konkrētu laiku – ne datumus, ne gadu vairs neatceras, kad viss notika. Var pateikt, ka savu vainu minētajā noziedzīgajā nodarījumā viņš neatzīst, jo automašīnu BMW 750 viņš nepiesavinājās un atgrieza to policijas darbiniekiem, tiklīdz to atrada, kā arī bija zināmi apstākļi, kas liedza viņam automašīnu uzreiz atgriezt SIA "Swedbank Līzings", saistīti ar tās atņemšanu.

Būdama nopratināta apelācijas instances tiesas sēdē, lieciniece /pers. M/ liecināja, ka viņa strādā SIA "City Law and Finance", viņas pienākumos bija meklēt personas un automašīnas, kas bija iesaistītas līzingā.

Viņu firma ir bankas pārstāvis, kam ir tiesības atgūt līzingā ņemto mantu un atdot to īpašniekiem. Viņa strādā konkrēti ar "Swedbank Līzings", cita līzinga firma bija viņas kolēģim.

Atceras, ka līzingā bija iesaistīta persona vārdā Maksims un firma ar nosaukumu "/nosaukums A/", kas nemaksāja līzingu Swedbankai.

Tas viss notika pirms 2010.gada. Precīzi gadu un datumu neatceras.

Automašīnu pārdevējs bija "Hansa Līzings" un pircējs bija firma SIA "/nosaukums A/". Līzingu ņēma SIA, līzingu ņēma automašīnām.

SIA neveica maksājumus saskaņā ar līguma nosacījumiem.

Abos līzingos varētu būt, ka SIA bija paņēmusi ap 10 mašīnām. Precīzi neatceras, nemāk teikt, cik daudz SIA bija maksājusi, bet vienā brīdī pārtrauca maksāt un banka sāka sūtīt viņiem paziņojumus.

Viņu SIA sūtītos brīdinājumus SIA nesaņēma.

Banka sūtīja brīdinājumus SIA, pēc tam banka nodod tiesības viņu SIA atgūt mantu un viņu SIA arī izsūta brīdinājumus.

Viņi sagatavo brīdinājumus/paziņojumus, ka ir tiesīgi atgūt mantu, ka viņiem ir jāatgriež mašīnas. Pēc viņu sūtītajiem paziņojumiem neviens neieradās pastā.

Viņas kolēģis bija aizbraucis uz SIA, kura nepildīja līguma nosacījumus, juridisko adresi, kas atradās kādā no Latgales rajoniem, konstatēja, ka tur neviens neatrodas un ka dokumentos īstais firmas vadītājs ir "persona bez noteiktas dzīvesvietas".

Šo gadījumu atceras, jo tā bija spilgta firma, jo tur bija vairākas smagās mašīnas iesaistītas. Juridiskajā firmas adresē nebija ne kādas firmas, ne cilvēku, ne mašīnas.

Viņa zvanījusi uz firmas norādītajiem telefona numuriem, kas bija līzinga līgumā norādīti, pēc tam zvanīja uz citiem norādītajiem telefona numuriem. Kolēģis no Latgales viņai atveda Maksima telefona numuru, kuru bija dabūjis no kādiem cilvēkiem, un viņa piezvanīja viņam un viņi centās vienoties par automašīnas atgriešanu.

Maksims bija norādīts kā cilvēks, kurš varēja zināt, kur atrodas mašīnas.

Cik atceras, Maksims jau gaidīja viņas zvanu, teica, ka atdos mašīnas.

Tās bija smagās mašīnas, varbūt bija arī Volvo.

Precīzi datumu pateikt nevar, kad viņiem bija saruna.

Viņi sarunāja, ka sazvanīsies par automašīnu atdošanas kārtību.

Atceras, ka pirmdien, kad atnāca darbā, kāds teica, ka zvanījuši no "Mūsa Motors" un teikuši, ka tur stāv automašīnas, un viņai jābrauc tās pieņemt. Viņa aizbrauca uz turieni, tur stāvēja mašīnas, bet Maksima nebija. "Mūsa Motors" ir vieta, kur "Swedbank Līzings" novieto atgūtās mašīnas.

Maksimu pirmo reizi redzēja tiesā. Pēc tam ar Maksimu nekāda komunikācija nebija.

Pēc viņas sarunas ar Maksimu, tika nodotas divas vai trīs mašīnas, vajadzēja atdot vēl pārējās.

Parādu dzēšana nav viņu pienākumos. Viņu pienākumos ietilpst atrast un atgūt mašīnas.

Neatceras, ka būtu bijušas tikšanās ar /pers. C/.

Viņi nekad neprasīja paskaidrojumus, kāpēc nav maksāts līzings, viņi vienkārši pieprasīja atdot automašīnas.

Uzsākot sarunu ar Maksimu, viņa stādījās priekšā un noskaidroja, vai tas ir Maksims, kam zvana. Uzsākot sarunu, paskaidroja, ka nav pildītas saistības, ir lauzts līgums un ka jāatdod mašīnas. Maksims piekrita, ka nav pildījis saistības, ka ir jāatdod mašīnas. Viņa neuzdeva jautājumu, vai viņš zina, ka līgums ir lauzts.

Konkrēti nevar pateikt, ko konkrēti vārds vārdā teica viņu sarunā. Saruna bija īsa. Teica, ka jāatdod mašīnas, bet, vai teica frāzi, ka ir lauzts līgums, nevar konkrēti pateikt. Iespējams, ka viņa pa telefonu nepateica juridisko pamatojumu, kāpēc viņiem ir tādas tiesības prasīt atdot automašīnas. Parasti zvanot saka, ka ir "Swedbank" pārstāvis, ka viņai ir pilnvaras izņemt mašīnas un uz kāda pamata viņai ir pilnvara.

Atceras, ka firmas nosaukumā bija vārds "Logistic". Firma bija reģistrēta Latgales rajonā, Latvijas novadā, nevis Rīgas Latgales priekšpilsēta. Firma bija reģistrēta uz "bomža" vārda, to viņai teica kolēģis Juris, uzvārdu nezina. Uzvārds Zivtiņš viņai neko neizsaka.

Pieļauj, ka varēja kļūdīties SIA adresē un nosaukumā, bet ne reģistrācijas lietā.

Neatceras, ka klātienē būtu tikusies ar /pers. C/.

Pati viņa nebrauca uz Latgali uz firmu, kuras nosaukumā vārds ir "Logistic".

Par vieglo automašīnu neko neatceras. Varētu būt, ka ir aizmirsusi, jo viņai galvenais bija atgūt smagās mašīnas.

Viņai bija nodoti bankas dokumenti. Vienmēr deva standarta paku – līzinga līgums, paziņojumi par līguma laušanu un reizēm arī mašīnu tehniskās pases, ja tādas ir bankai.

Uz bankas brīdinājumiem persona nereaģēja. Nebija vienošanās, iesniegumi no firmas, rakstisku dokumentu nebija, jo citādāk banka tos būtu pievienojusi lietai. Viņai nav informācijas, ka persona būtu kontaktējusies ar banku.

Viņiem bija sava sistēma, un banku menedžeri viņiem neko nesūtīja, viņi sazvanījās ar konkrētās nodaļas vadītājiem un viņi nodeva viņiem informāciju. Iespējams, ka viņi nezināja, ka kāds no SIA "/nosaukums/" būtu mutiski kontaktējies ar banku.

Viņa īsti nezina, vai Maksims, ar ko runāja pa telefonu, bija /pers. C/. Viņa nekad nav teikusi, ka runājusi pa telefonu ar /pers. C/. Ziņas par to, vai /pers. C/ būtu saņēmis brīdinājumus, viņai nav.

Tajā brīdī, kad viņai bija lieta, tad viņai nebija zināms, ka firmai ir maksātnespējas process, nav ziņu par maksātnespējas procesiem.

Par to, ka Maksims gaida viņas zvanu, viņa izsecināja no tā, ka kolēģis teica, ka persona ir lietas kursā par to, ka viņa zvanīs, un gaida viņas zvanu.

Neatceras, vai nosauca termiņus, kādā jāatdod mašīnas.

Kolēģis pateica, ka Maksims zina, kur atrodas mašīnas.

Cik atceras, tad Maksims šajā procesā nebija amatpersona.

Viņu uzdevums ir sameklēt mašīnas, nevis personas. Ja mašīna atrodas pie personas, tad tai ir pienākums atdot mašīnas. Jebkuram ir tiesības iepazīties ar viņu tiesībām atgūt mantu, viņai vienmēr, kad satiekas ar personu, kad viņš atdod mantu, ir līdzi visi dokumenti un var tos viņam uzrādīt.

Apelācijas instances tiesas sēdē pēc prokurora lūguma, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, nolasītas liecinieces /pers. M/ liecības, dotās pirmstiesas izmeklēšanā (1.sēj. 74.-75.lpp.), no kurām izriet, ka viņa ir "City Law and Finance" pilnvarotā pārstāve saskaņā ar 2009.gada 5.februāra pilnvaru. "City Law and Finance" ir "Swedbank Līzings" (agrāk "Hansabanka") sadarbības partneris parādu piedziņas lietās. Var liecināt, ka

2006.gada 26.septembrī uz "Hansabanka Līzings" ieradās /pers. C/ un vēlējās noslēgt atgriezenisko līzinga līgumu, kas nozīmē, ka /pers. C/ pats sev pārdos automašīnu, konkrēti BMW 750, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/.

Tika noslēgts līgums, kā rezultātā turētājs kļuva /pers. C/. Naudu saņēma SIA "/nosaukums/", jo automašīna piederēja šai SIA. Rezultātā /pers. C/ par automašīnu visu līzinga summu netika samaksājis. Ņemot vērā šo faktu, pēc līzinga noteikumiem, ja persona nemaksā līzingu, viņai ir jāatgriež automašīna, ko /pers. C/ neizdarīja. Tā rezultātā "Hansa Līzings" lieta tika nodota viņu SIA un viņi veica visas nepieciešamās darbības, lai automašīnu atgrieztu "Hansa Līzingam". Ir gan zvanījuši, gan ieradušies pēc deklarētās adreses pie /pers. C/, taču /pers. C/ vispirms vēlējās redzēt attiecīgos dokumentus saistībā ar šo lietu, dokumenti viņam tika izsniegti, taču /pers. C/ nekādi nereaģēja. Kā arī viņiem nav nekādas informācijas par minēto automašīnu BMW 750. Rezultātā viņu SIA griezās ar iesniegumu policijā par kriminālprocesa ierosināšanu.

Var paskaidrot, ka 2009.gada 14.februāra izziņas Nr.332CA00-2085A par zaudējumiem, kas nodarīti "Hansa Līzings", informācija par datortehniku neattiecas uz doto procesu. Tātad var liecināt, ka "Hansa Līzings" ir nodarīts zaudējums par summu 45 998,13 EUR.

Lieciniece /pers. M/ pēc liecību nolasīšanas apstiprināja savas liecības.

Firmas nosaukums, kas norādīts nolasītajās liecībās, ir pareizais. Viņa neatceras vispār tādu mašīnu kā BMW. Ir pārliecināta par savām liecībām, bet šādu lietu vispār neatceras, jo tādas bijušas ļoti daudz.

Sniedzot liecības policijā, varēja visu labāk un konkrētāk atcerēties. Policijā sniedza patiesas liecības.

Neatceras, kādus dokumentus uzrādīja /pers. C/.

/pers. M/ uzrādīti lietas materiāli 1.sēj. 4.-26.lpp.

/pers. M/ apliecināja tiesai, ka šādus dokumentus ir redzējusi. Šādi dokumenti viņai bija nodoti, tie ir standarta dokumenti.

Trīs dokumenti ir standarta, pārējie ir tad, ja bankai tie ir, un tiek nodoti viņai.

Viņa neatceras, vai visus šodien viņai uzrādītos dokumentus viņa uzrādīja /pers. C/. Viņa neatceras, kādus dokumentus uzrādīja /pers. C/.

Viņa nevar pateikt, kas ir attiecīgie dokumenti, kas ir ierakstīti viņas liecībā, kura sniegta policijā, bet pie attiecīgiem dokumentiem noteikti pieder pilnvara.

Viņu firmai uz pilnvaras pamata ir tiesības atgūt mantu, un pilnvara ir balstīta uz sadarbības līgumu uz "Swedbank". Viņa neatceras, kādus dokumentus gribēja redzēt /pers. C/. Viņa vispār šādu tikšanos ar /pers. C/ neatceras.

Viņa vispār neatceras sarunu ar /pers. C/ un neatceras nekādus dokumentus, ko uzrādīja viņam. Neatceras, vai pārliecinājās un kā pārliecinājās, ka tikās un runā tieši ar /pers. C/. Viņa neko nevar precizēt pie nolasītajām liecībām. Viņa neko neatceras.

Nevar nosaukt adresi, kur ieradās pēc personas deklarētās dzīvesvietas.

Atgriezeniskais līgums nozīmē, ka pati persona sev pārdod mašīnu. Tā nav viņas kompetence, vai persona pati sev var pārdot mašīnu.

Viņa uzticējās bankas informācijai, kad /pers. C/ ir ieradies bankā un parakstīja minēto līgumu.

Viņa nevar izskaidrot, kā pati persona var pārdot sev automašīnu.

Pēc līgumā norādītā datuma var spriest, kad persona ieradās Swedbankā. Viņa tā secināja no bankas līgumiem.

Viņa nevienu reizi nav komunicējusi ar maksātnespējas administratoriem.

Viņas uzdevums ir kontaktēties ar to, pie kā reāli atrodas mašīna.

Neatceras, vai /pers. C/ atdeva mašīnas vai atlīdzināja zaudējumus.

Neatceras, vai /pers. C/ teica, ka neatdos mašīnu.

Līdz brīdim, kad vērsās policijā un deva liecības, mašīna nebija atgriezta.

Ja mašīna tiek atdota, viņi sakomunicē ar policiju un process tiek izbeigts. Policija sazinās ar viņiem, ja mašīna tiek nodota viņiem.

Būdama nopratināta pirmās instances tiesā, lieciniece /pers. V/ liecināja, ka nav personiski pazīstama ar apsūdzēto. Viņai zvanījuši no policijas, lai atnāk kā bankas pārstāve iesniegt viņiem pieņemšanas - nodošanas aktu un apliecināt, ka automašīna tika pārņemta un atradās bankas rīcībā. Policijas inspektore viņai piezvanījusi un lūgusi sniegt informāciju par to, vai šī automašīna ir bankas rīcībā. Informāciju sniegusi telefoniski. Viņa (inspektore) palūdza atnākt pie viņas un sniegt liecību par to, ka viņa (lieciniece) apliecina. Tāpat viņa lūdza uzrādīt pieņemšanas - nodošanas aktu, kas viņai tika uzrādīts. Grūti pateikt, kā inspektore varēja zināt, kurš tieši pārstāv Swedbank. Viņa ir bankas pilnvarotā persona, un viņiem ir vairāki cilvēki, kas nodarbojas tieši ar automašīnu atgūšanu, kāpēc inspektore piezvanīja tieši viņai, nezina. Ar konkrētās mašīnas atgūšanu nenodarbojas. Uzdevumu ierasties policijā saņēmusi no inspektores. Uz to brīdi bijusi pilnvarota. Viņai nav informācija, kāpēc inspektore griežas tieši pie viņas. Pārstāvēja banku kā tādu. Viņai ir pilnvara pārņemt visas mašīnas, kas ir uz atgūšanu. Neatceras, vai zvana brīdī viņai bija informācija par šo konkrēto automašīnu, varbūt, ka pēc tam aiznesa inspektorei šos dokumentus. Viņai bija zināms, ka saskaņā ar to, ka klients neveica maksājumus, viņi atkāpās no līguma un meklēja automašīnu. Paši automašīnu atrast nevarēja, klientam pašam bija pienākums nodot automašīnu, viņš to neizdarīja. Viņai nav zināms, vai klients saņēma šos paziņojumus. Klientam pa pastu tiek nosūtīta vēstule, ka līgums tiek lauzts un automašīna ir jānodod bankai. Automašīnas īpašnieks bija Swedbank Līzings, turētājs – juridiska persona. Konkrēti par to, vai apsūdzētais zināja, ka automašīna ir jānodod, jājautā bankas pārstāvei.

Nezina, vai apsūdzētais saņēma paziņojumu par to, ka līgums ir lauzts. Neatceras, vai lietā bija šāda informācija. Paziņojums tiek sūtīts ierakstītā vēstulē. Nezina, vai viņš parakstījās par paziņojuma saņemšanu. Kad zvanīja inspektore, viņai nebija pienākums iepazīties ar šo konkrēto lietu, viņai bija tikai jāuzrāda šis pieņemšanas - nodošanas akts un jāapliecina, ka automašīna ir pie viņiem. Neatceras, kā automašīna nonāca pie viņiem. Viņai nebija pilnvarojuma būt par cietušā pārstāvi krimināllietā. Neatceras, vai inspektore viņai uzdeva jautājumu par materiāla rakstura pretenzijām. Viņi šo automašīnu plānoja novērtēt un realizēt un zaudējumus piedzīt civiltiesiskā kārtībā, jo tajā brīdī viņiem nebija informācijas par to, kādi ir zaudējumi un kādā stāvoklī ir šī automašīna, nebija saņemts automašīnas vērtējums. Tas viss ir norādīts viņas liecībā. Pēc automašīnas realizācijas starpību bija plānots piedzīt no klienta, šajā gadījumā no juridiskas personas, ja klients ir maksātnespējīgs, tad no galvotāja. Viņa neatceras, varbūt šajā lietā bija galvotājs, viņai nav zināms, ar to nodarbojas bankas juristi. Nezina, vai šajā lietā bija iespējams kontaktēties ar klientu. Viņi vienmēr zvana klientiem, ja nevar sazvanīt, šīs lietas nodod servisa partneriem, kas jau meklē fiziski, braukā pa adresēm. Neatceras, kurš bankas darbinieks nodarbojās ar konkrēto līzinga darījumu.

No liecinieces /pers. V/ liecībām, dotām pirmstiesas izmeklēšanā 2010.gada 26.februārī (1.sēj. 92.lpp.), kuras nolasītas pirmās instances tiesā pēc prokurora lūguma, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, izriet, ka viņa ir SIA "Swedbank Līzings" pilnvarotā pārstāve ar 2009.gada 5.maija pilnvaru Nr.091P-2009. Var liecināt, ka uz doto brīdi automašīna BMW 750 ar valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ atrodas viņu uzņēmuma stāvvietā Ulmaņa gatvē 5, Rīgā (juridiskā adrese), pēc faktiskās adreses Skanstes ielā 33, Rīgā, pie SIA "Mūsa Motors", ja, protams, nav jau validēta. Var liecināt, ka SIA "Olds Debitoru Serviss", kas kādreiz bija viņu sadarbības partneris, nogādāja viņiem automašīnu BMW 750, bet kā tā tika piegādāta, viņa nav lietas kursā. Iepriekš minētās firmas un SIA "Swedbank Līzings" sadarbību beidza 2008.gadā un visas lietas tika atsauktas no SIA "Olds Debitoru Serviss" un nodotas SIA "Law and Finance", kura turpināja automašīnas meklēšanu. Sakarā ar to, ka SIA "Law and Finance" automašīnu atrast nevarēja, tika uzsākts kriminālprocess. Var liecināt, ka SIA "Swedbank Līzings" apliecina, ka automašīnu BMW 750 ar valsts reģ.Nr./reģistrācijas numurs/ ir atguvusi no SIA "/nosaukums/" un vairāk nekādu pretenziju pret SIA "/nosaukums/" viņu uzņēmumam nav. Var liecināt kā SIA "Swedbank Līzings" pilnvarotais pārstāvis, ka uzņēmums piekrīt, ka kriminālprocess tiek izbeigts saistībā ar automašīnu, ņemot vērā, ka tā ir atrasta

un, realizējot automašīnu, summas starpība vēlāk tiks piedzīta no klienta, dotajā gadījumā – /pers. C/ – SIA "/nosaukums/" valdes locekļa. Krimināllietai pievienošanai iesniedza pilnvaras Nr.091P-2009 no 05.05.2009. kopiju un nodošanas-pieņemšanas akta Nr.68466 no 17.12.2009. kopiju.

Lieciniece /pers. V/ apstiprināja nolasītās liecības.

Norādīja, ka viņai nav zināms, kādas darbības veica servisa partneri, lai atgūtu automašīnu. Viņa personīgi nekontrolē automašīnas meklēšanas lietu.

Būdams nopratināts pirmās instances tiesā, liecinieks /pers. O/ liecināja, ka ir bijušais Swedbank līzings darbinieks un nodarbojas ar konkrētās automašīnas atgūšanu. Strādā par debitoru menedžeri. Norāda, ka ir grūti kaut ko pateikt par šo lietu, jo jau labu laiku nestrādā konkrētajā uzņēmumā, ne arī šajā sfērā. Lūdza nolasīt pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības.

Tiesas sēdē tika nolasītas liecinieka /pers. O/ liecības dotās pirmstiesas izmeklēšanā (1.sēj. 140.lpp.), saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu.

No liecinieka /pers. O/ liecībām, dotām pirmstiesas izmeklēšanā 2010.gada 8.jūnijā (1.sēj. 140.lpp.), , izriet, ka viņš līdz 2008.gada oktobrim bija SIA "Swedbank Līzings" debitoru menedžeris. Viņa lietvedībā atradās debitoru lieta SIA "/nosaukums/" saistībā ar automašīnas BMW 750, v/n /reģistrācijas numurs/, līzingu. Var liecināt, ka saistībā ar SIA "/nosaukums/" debitoru lietu konkrētus faktus vairs neatceras, bet var paskaidrot, ka situācijās, kad persona, kura ņēmusi, piemēram, līzingā automašīnu, bet vairs nespēj atmaksāt līzinga maksājumus, bankas pārstāvji izsūta paziņojumu par to, ka automašīna jānogādā atpakaļ bankai. Ar personu arī telefoniski sazinās. Ja persona nespēj samaksāt, ierodas pie bankas pārstāvja, lai rastu citu risinājumu, piemēram, atliktu maksājumu uz vēlāku laiku, vai kādus citus variantus piedāvā, banka to izskata. Vienošanās var notikt mutiskā ceļā, ja persona neiesniedz nekādus dokumentus. Ja tiek iesniegti dokumenti, vienošanās rakstiski, tad bankas pārstāvji atbild rakstiski. /pers. C/ gadījumā acīmredzot nekādas rakstiskas vienošanās par maksājumu atlikšanu netika noslēgtas. Pirms nodot lietu, tas ir, tālāk bankas pilnvarotajiem pārstāvjiem, tiek darītas visas procedūras, lai atrastu un atgūtu līzinga objektu, proti – telefona zvani, meklēta automašīna, paziņojumi personai, kura ņēmusi līzingu, būtībā viss, cik ir viņu kompetencē, arī pārbaudītas datu bāzes. Tāpat rīkojas arī tālākie pilnvarotie bankas pārstāvji, kā dotajā brīdī SIA "City Law and Finance". Konkrētāk par SIA "/nosaukums/" debitoru lietu nevar pastāstīt, jo lietu ar viņa promiešanu no bankas pārņēma cits kolēģis.

Pēc liecību nolasīšanas /pers. O/ tiesai paskaidroja, ka bankas sūtītie brīdinājumi ir ierakstīti, tie tika sūtīti līzinga ņēmējam. Ja līzinga ņēmējs ir firma, tad brīdinājums tiek sūtīts firmai. Šo konkrēto gadījumu neatceras, bet teorētiski tiek zvanīts uz tiem tālruņa numuriem, kuri ir norādīti, slēdzot līgumu, vai uz norādītajiem atbildīgo personu tālruņiem firmā.

Par to, kas lietā ir darīts tiek vesta uzskaite. Nevar apgalvot, vai sazvanījās ar /pers. C/.

Neatceras, vai šajā lietā bija galvotāji. Ja līzinga darījumā ir galvotāji, ar viņiem arī tiek komunicēts. Izņēmumi ir tad, ja līzinga ņēmējs sadarbojas ar banku, nodod īpašumu, samaksā parādu vai kādā citā veidā vienojas par parāda atmaksu. Ja līzinga devējs vienpusēji atkāpjas no līguma, par to tiek paziņots līzinga ņēmējam un galvotājam, ja tāds ir bijis. Juridisku (personu) līzinga ņēmēju galvotāji parasti ir fiziskas personas. Tās parasti ir firmas darbinieki vai automašīnas lietotājs. Atgriezeniskā līzinga gadījumā galvotājs parasti ir automašīnas lietotājs. Norāda, ka nevarēja nepiezvanīt vai nenosūtīt pieprasījumu. Lietā paliek ieraksts, sūtījuma eksemplārs ir elektroniski.

Norāda, ka ir iekšējā instrukcija par to, kas ir jāveic automašīnas atgūšanas gadījumā. Konkrēto lietu neatceras. Ja ir informācija par klienta maksātnespēju, sazinoties ar administratoru.

Ja tiek izbeigts līzinga līgums, viņa darba pienākumos ietilpa atgūt īpašumu – vērsties pie visiem zināmajiem, pie kā vētu būt šī manta. Gadījumā ja līzinga ņēmējs būtu maksātnespējīgs, ja šī manta nebūtu pie administratora, par mantas atgūšanu no sākuma vērstos pie paša līzinga ņēmēja. Ir bijuši gadījumi, kad viņi vienkārši prasījuši no mašīnas lietotāja, lai atdod īpašumu, kas pieder viņiem (bankai). Banku, kā mantas īpašnieku, interesē atgūt savu mantu, tas nav pārkāpums, ja pieprasa mantu no personas, kuras lietošanā tā atrodas, nevis vispirms no administratora.

Norāda, ka viņam nav zināmas Maksātnespējas procesa 63.panta prasības.

Būdams nopratināts pirmās instances tiesā, liecinieks /pers. R/ liecināja, ka divus gadus atpakaļ strādājis VP Rīgas Kurzemes iecirknī, kriminālpolicijas inspektora amatā. Atceras, ka saņēma iesniegumu no uzņēmuma nosaukumu neatceras, bet tas bija Swedbank Līzinga pārstāvis. Iesniegumu par mašīnas BMW 750, ar valsts numuru CM (ciparus neatceras), iespējamu piesavināšanos. Norāda, ka ierosināja krimināllietu, izsludināja mašīnu meklēšanā un nosūtīja pavēsti /pers. C/ uz deklarēto dzīvesvietu Vīlandes ielā, viņš neieradās. Izbraucis uz adresi ar mērķi pārbaudīt. Konstatējis, ka persona tur nedzīvo. Aptaujājis kaimiņus, un tad pēc kāda laika, pēc divām nedēļām, /pers. C/ pats piezvanīja un pajautāja, kādā sakarā viņu meklēja. Esot izskaidrojis, ka ierosināta krimināllieta, mašīna ir izsludināta meklēšanā un ka viņam ir jāierodas iecirknī uz liecību sniegšanu. /pers. C/ paskaidroja, ka var ierasties jebkurā mirklī. Kad /pers. C/ieradās, paskaidrojis, ka nepieciešams nodot mašīnu, vienojušies par laiku, kad viņš var nodot mašīnu. Mašīnu nodeva. Liecinieks norāda, ka mašīnu apskatījis un nodevuši – viņš vai arī viņa kolēģis – likumiskajam pārstāvim.

Norāda, ka procesu uzsācis un izbeidzis viņš. Precīzu datumu, kad uzsāka procesu, nevar pateikt. Pārliecināts, ka iesniegumu saņēmis viņš. Iesniegumu izskatījis un lēmumu par procesa izbeigšanu rakstījis viņš.

Joprojām strādā policijā. Iepriekš ir saskāries ar šāda veida lietām. Procesu uzsācis, jo nebija zināmas, kur atrodas mašīna – noziedzīgā nodarījuma priekšmets. Pazīmes bija iespējama prettiesiska mašīnas turēšana. Process tika uzsākts, lai noskaidrotu, vai ir šīs pazīmes.

Iesniegums bijis no juridiskas personas (neatceras no kādas) par to, ka SIA "/nosaukums/" neatgrieza mašīnu. Mašīna piederēja Swedbank Līzings. Mašīna tika nodota turētājam uz līguma pamata. Pārstāvis iesniegumā paziņoja par mašīnas neatgriešanu, par līguma priekšmeta neatdošanu, mašīna netika atdota – šeit viņš saskatījis iespējamas nolaupīšanas pazīmes. Iesniegumā bija rakstīts, ka līgums tika lauzts, turētājam tika nosūtīts pieprasījums ar lūgumu atgriezt mašīnu. Turētājs bija firma, bet bija minēta konkrēta persona, valdes loceklis.

Liekas, ka esot pārbaudījis uzņēmuma amatpersonas. Pēc iesnieguma saņemšanas ierosinājis krimināllietu ar mērķi noskaidrot, kur atrodas automašīna. kriminālprocesu ierosināja, jo līgums tika lauzts, mašīna bija pieprasīta un netika atdota. Kur atradās mašīna, nebija zināms. Pie šādiem apstākļiem mašīna tika turēta nelikumīgi. Mašīna atradās likumīgā turējumā, līgums tika pārtraukts, sanāk tā bija piesavināšanās.

Viņš meklējis personu, kas firmas vārdā lietoja šo mašīnu. Esot viņu atradis, paskaidrojis, kāpēc viņu meklēja. Viņš pazvanīja, jo bija saņēmis pavēsti ar mērķi noskaidrot, kāpēc viņu meklē, piedāvāja mašīnu nodot. Viņa reakcija bija tāda, ka viņš ir gatavs nekavējoties atdot mašīnu, jautāja kad un kur. Neatceras, ka viņš izklausītos izbrīnīts par to, ka viņu meklē. Viņš piedāvāja ierasties iecirknī, /pers. R/ piedāvājis datumu un viņš ieradās. Viņš paziņojis, ka ilgu laiku atradās Krievijas teritorijā, tāpēc nav varējis ierasties iecirknī. Neesot uzdevis jautājumu, vai viņam ir zināms, ka līgums tika lauzts. Viņš neveica darbības, kas kavētu.

Norāda, ka turpina strādāt policijā. Cik atceras, pieņēmis procesuālus lēmumus šajā lietā. Izbeidzis kriminālprocesu noziedzīgā nodarījuma trūkuma dēļ. Pietrūcis tieši nodoms piesavināties. Kad pratinājis noskaidrojās, ka viņš ilgi atradās Krievijas Federācijā un nebija iespēja nodot mašīnu. Nav noskaidrojis, vai /pers. C/ zināja, ka mašīnu pieprasa atdot īpašnieks.

Saskaņā ar kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesa nolasīja liecinieka /pers. R/ liecības dotās pirmstiesas izmeklēšanā pēc prokurora lūguma (1.sēj. 132.-133.lpp.), no kurām izriet, ka viņš strādā VP Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 3.biroja 3.nodaļā. Agrākā darba vieta bija Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Kurzemes iecirknī – inspektors. Var liecināt, ka viņa lietvedībā atradās krimināprocess Nr.11096074309, uzsākts par automašīnas BMW 750, valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, piesavināšanās faktu. Procesa izmeklēšanas laikā tika noskaidrots, ka /pers.

C/ pēc savas deklarētās adreses nedzīvo. /pers. C/ atrada pēc tā, ka viņam bija operatīvā informācija par viņa mobilā telefona numuru, pēc kura sazvanījās ar /pers. C/ un viņš labprātīgi piekrita atgriezt mašīnu. Var liecināt, ka toreiz /pers. C/ viņam paskaidroja, kā jau liecībās norādīts, ka vēl cerēja, ka naudu varēs kaut kādā veidā sadabūt, par ko nomaksāt līzingu par automašīnu, kā arī viņam uz laiku bija nepieciešams izbraukt uz Krieviju. Kad /pers. C/ atgriezies Latvijā un uzzinājis, ka minēto automašīnu BMW 750 meklē policija, viņš automašīnu pats atbrauca un atgrieza viņam, tas ir, Daugavgrīvas ielā 32, Rīgā, pie viņu iecirkņa automašīna tika atgriezta. Grib precizēt, ka /pers. C/ steidzamā kārtā uz Krieviju bija izbraucis 2008.gada oktobrī un atgriezās 2009.gada novembrī. Pēc kādas adreses /pers. C/ Latvijā uzturējās, viņš nezina, jo, meklējot pēc deklarētās adreses, viņš tur nedzīvoja. Uz doto brīdi viņam ir informācija par to, ka /pers. C/ dzīvo Maskavā. Tāpat var liecināt, ka arī /pers. C/ tēvs /pers. S/ pēc savas deklarētās dzīvesvietas nedzīvo, zina, ka viņš dzīvoja kaut kur Babītē, īrēja tur dzīvokli vai daļu mājas.

Uz papildus uzdoties jautājumiem /pers. R/ paskaidroja, ka liecības ir patiesas, iespējams, ka ir zvanījis /pers. C/. Zvanījis uz firmu, neviens neatbildēja. Atceras, ka uzņēmums nebija maksātnespējīgs, ziņas pārbaudījis Lursoft. Apstiprina, ka operatīvo informāciju par /pers. C/mobilo telefona numuru ieguvis un zvanījis. Šo numuru agrāk nav zinājis. Atceras, ka zvans bijis. Esot pildījis savus policijas darbinieka pienākumus. Iespējams, aizmirsis /pers. C/uzdot jautājumu, vai viņš zinājis, ka mašīnu pieprasa atdot.

Kad pratinājis par to, kāpēc nenodeva mašīnu, /pers. C/ teica, ka kādu laiku mēģinājis sameklēt naudu, lai turpinātu maksāt līzingu, jo viņš vēlējās rast iespēju izpirkt šo mašīnu.

/pers. C/ bija valdes loceklis, mašīnas turētājs. Liekas, ka CSDD izdrukā bija rakstīts, ka īpašnieks ir Hansa līzings, turētājs "/nosaukums/", bet /pers. C/ bija minēts, kā persona, kas lieto mašīnu. Esot redzējis izdrukās, ka viņš ir veicis mašīnas tehniskās apskates. Liekas, ka arī iesniegumā bija rakstīts. Neesot varējis sazvanīt "/nosaukums/" pārstāvjus, "/nosaukums/" pārstāvji šīs lietas ietvaros pratināti netika.

Runājot ar /pers. C/, noskaidrojis, ka neviens cits mašīnu nelietoja, tāpat nebija informācija par to, ka mašīna atrodas Krievijā. Viņš teicis, ka mašīna ir viņa turējumā. Neatceras, vai /pers. C/ teicis, ka mašīna būtu izgājusi no viņa valdījuma. Telefona sarunā pateica, ka grib mašīnu nodot, tad sanāk, ka mašīna bija viņa turējumā. Kad /pers. C/ nodeva mašīnu, viņu nopratinājis. Ja viņš būtu teicis, ka mašīna nav bijusi viņa valdījumā, būtu to atspoguļojis protokolā. Atceras, ka mašīnai kādu laiku nebija tehniskās apskates, lai izbrauktu ārpus Latvijas Republikas vajadzīga tehniskā apskate, tāpēc secinājis, ka automašīna ir Latvijā. Nezina, kurš lietoja un vai lietoja automašīnu, kamēr /pers. C/ bija Krievijā. Par Krieviju /pers. C/ pateica, lai paskaidrotu, kāpēc neieradās pēc pavēstes. Neesot pārbaudījis informāciju, vai tiešam /pers. C/ bija izbraucis, tas ir tikai no viņa vārdiem. Pārliecināts, ka pārbaudījis, vai mašīnai ir tehniskā apskate. Pirms nodot mašīnu meklēšanā, pārbaudījis, kas veica tehnisko apskati. Pēdējo reizi tehniskā apskate bija veikta 2008.gadā, mašīna gadu bija bez tehniskās apskates. Tas nozīmē, ka mašīnu neviens likumiski nelietoja. Izbraukt varēja iebraukt nevarēja. /pers. C/ neteica, ka būtu izbraucis ar BMW mašīnu.

Kad saņēmis iesniegumu, mēģinājis sazvanīt SIA "/nosaukums/" pārstāvjus, /pers. C/. Ierosinājis kriminālietu. Pēc ierosināšanas izsludinājis mašīnu meklēšanā, nosūtījis pavēsti. No kriminālllietas ierosināšanas līdz izbeigšanai pagājuši apmēram 3-4 mēneši. Nezināja, ka 2009.gada 3.aprīlī SIA "/nosaukums/" tika ierosināts maksātnespējas process. Meklējis iespējamo personu, pie kuras varēja atrasties meklējamā manta. Par maksātnespējas procesu viņam neesot bijis zināms. Zināja, ka mašīna varētu atrasties, iespējams, pie "/nosaukums/" valdes locekļa /pers. C/. /pers. C/ neko neminēja, ka mašīna nav bijusi viņa valdījumā. /pers. C/ izpauda gatavību nekavējoties atdot mašīnu. Nebija pamata prasīt maksātnespējas administratoram, jo nezinājis par maksātnespējas procesa pastāvēšanu. Kriminālrocesu nolēma izbeigt.

Atceras, ka parakstījis lēmumu par izbeigšanu, konsultējies ar prokurori. Izbeidzis kriminālprocesu, jo nesaskatījis /pers. C/ nodomu piesavināt mantu.

Būdams nopratināts pirmās instances tiesā, liecinieks /pers. P/ liecināja (1.sēj. 248.lpp.), ka viņš agrāk strādāja apdrošināšanas kompānijā. Tajā laikā, kad viņš strādāja, apkalpoja firmu "/nosaukums/". Norādīja, ka bija izdota obligātās apdrošināšanas polise automašīnai, kas bija kompānijas "/nosaukums/" rīcībā. "/nosaukums/", bija viņu klients un viņi apdrošinājuši viņu mašīnas CASCO un ????. Pēc tam tika izdota polise mašīnai, kas atradās meklēšanā, polise tika izdota, ja nemaldas, Statoil, un polisē kā apdrošināšanas ņēmējs bija norādīts viņa (liecinieka) vārds.

Apdrošināšanas kompānijā, kurā strādājis, bieži vien par personu, kas apdrošina, uzrādīja sevi, respektīvi, cilvēku, kas strādāja ar konkrētu klientu. Programma, kas izdot šīs apdrošināšanas polises saglabā tā cilvēka datus, kas veicis pēdējo apdrošināšanu. Programma saglabā vārdu un uzvārdu. Norāda, ka Statoil nekad nav strādājis. Programma ir elektroniska, var redzēt izdošanas datumu un laiku.

Norādīja, ka pazīst apsūdzēto, viņu sauc /pers. C/. "/nosaukums/" bijis apdrošināšanas kompānijas klients. Kompānijai "Gardariks" bija, apmērām, 12 mašīnas un viņi apdrošināja visas šīs mašīnas. Pārsvarā kontaktējies ar /pers. C/ un vēl vienu personu, kuras vārdu neatceras. Jautājumos par automašīnu apdrošināšanu 99% kontaktējies ar /pers. C/. Apdrošinājuši vairākas mašīnas, domā, ka automašīnu BMW arī apdrošināja. Kas notika ar šo automašīnu, neatceras. Savas liecības policijā, it kā atceras.

Viņi apdrošinājuši mašīnas pusotru gadu. Pēc tam liekas, ka vienkārši pārtraukuši apdrošināt, jo kompānija "/nosaukums/" teica, ka vairs nav nepieciešams apdrošināt. Pēc tam apdrošināšanas kompāniju pametis un tad, kad uz šo mašīnu Statoil tika izsniegta apdrošināšanas polise, viņam vispār neesot bijis nekāds sakars. Konkrēti par mašīnas BMW apdrošināšanu 2008.gadā, neatceras.

No liecinieka /pers. P/ 2009.gada 30.decembra liecībām, dotām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras pēc prokurora lūguma nolasītas pirmās instances tiesas sēdē, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu (1.sēj. 76.lpp.), izriet, ka viņš strādā SIA "/nosaukums B/" par pārdošanas nodaļas vadītāju. Var liecināt, ka ar /pers. C/ ir pazīstams aptuveni kopš 2007.gada pavasara, iepazinās caur paziņām saistībā ar apdrošināšanu. Ar /pers. C/ kontaktējās tikai saistībā ar darba lietām, automašīnu apdrošināšanu. Var liecināt, ka ar /pers. C/ pēdējo reizi kontaktējās 2008.gada vasarā pa telefonu, kad /pers. C/ vēlējās apdrošināt automašīnu un ieminējās, ka grasās izbraukt uz Krieviju, iespējams, uz Sanktpēterburgu ar automašīnu Land Rover, kuru arī vēlējās apdrošināt. Agrāk viņš strādāja SIA "/nosaukums C/", kur nodarbojās ar apdrošināšanu. Var liecināt, ka SIA "/nosaukums/" automašīnas, kas viņiem piederēja, apdrošināja viņu firmā. Var piebilst, ka SIA "/nosaukums/" SIA "/nosaukums C/" palika parādā naudu, jo nesamaksāja viņu firmai par apdrošināšanu. Var liecināt, ka 2008.gada 25.aprīlī tika izrakstīta apdrošināšanas polise uz automašīnu BMW 750, v/n /reģistrācijas numurs/, kurā viņš ir norādīts kā apdrošināšanas ņēmējs. Var paskaidrot, ka viņš kā apdrošināšanas ņēmējs ir uzrādīts tāpēc, ka /pers. C/ viņam palūdza, jo pēc likuma jebkura fiziska persona var būt apdrošināšanas ņēmējs. Apdrošināšanas polises Nr. bija ZS 348780, un šī bija pēdējā veiktā apdrošināšana uz šo automašīnu BMW 750.

Liecinieks /pers. P/ apstiprināja nolasītās liecības, taču paskaidroja, ka viņš nevar konkrēti atbildēt, vai /pers. C/ prasīja sagatavot šo apdrošināšanas polisi, un viņš arī nevar pateikt ar simtprocentīgu pārliecību, ka /pers. C/ viņam zvanīja 2008.gada 25.aprīlī.

Tas, ka viņš ierakstīts polisē, nenozīmē neko, tur varēja būt ierakstīts jebkurš kompānijas darbinieks. /pers. C/ nav teicis, kurš jāieraksta kā apdrošināšanas ņēmējs.

2009.gada 30.decembra nopratināšanā pieļauj, ka konkrētu datumu varēja neatcerēties, ka tieši 2008.gada 25.aprīlī izrakstījis apdrošināšanas polisi. Šo konkrēto datumu viņam pateica izmeklētājs. Viņam bija zināms, ka automašīna BMW bija /pers. C/lietošanā, viņš to lietoja.

Viņam izmeklētājs pirms liecību sniegšanas uzrādīja 2008.gada 25.aprīļa apdrošināšanas polisi.

Sniegtās liecības par konkrētās mašīnas apdrošināšanu 2008.gada aprīlī viņš apstiprina.

Uz papildus jautājumiem /pers. P/ paskaidroja, ka par automašīnu Džipu, atceras, bet apdrošināšana nenotika, neatceras, kāpēc. Uz to brīdi, kad

viņu izsauca, zinājis visas pozīcijas. Iespējams, ka 2008.gada 25.aprīlī vēl strādājis apdrošināšanas kompānijā. Iespējams, ka ir apdrošināšanas ņēmējs. Apdrošināšanas prēmiju saņem īpašnieks. Savus vārdus polisēs rakstījuši, jo, ja ir juridiska persona, zinājuši, kas lieto automašīnu. Polise nebija noformēta uz /pers. C/ vārda.

Ja ???? ir izsniegta viņu atcelt nav iespējams. Ja "/nosaukums/" viņiem nebūtu samaksājis par šo apdrošināšanu, polise jebkurā gadījumā darbotos. Vienalga, kas maksā, galvenais, lai polise ir izdota.

Uz Krieviju /pers. C/ grasījās braukt ar džipu Land Rover.

Šobrīd neatceras, vai polises izdošanas brīdī kaut kur bijis un vai bijis kāds sakars ar šo darījumu. Ja tajā brīdī strādājis, tad polisi izdeva. Nevar konkrēti pateikt, vai /pers. C/viņam prasīja sagatavot šo polisi. Zinājis, ka šī mašīna ir /pers. C/lietošanā.

Zinājis četras mašīnas, viena mašīna bija nozagta. Bija Lexus, ar kuras vadītāju viņš kontaktējies. Esot tikušies, viņš vedis dokumentus uz kompāniju. Ar pārliecību var apliecināt, ka /pers. C/lietoja BMW. Nevar pateikt, vai tieši ar šo automašīnu, ar šo valsts numuru, jo viņam bija divas mašīnas ar līdzīgiem numuriem.

Norādīja, ka apstiprina savas liecības.

Konkrēti šo automašīnu apdrošinājuši aptuveni divus gadus atpakaļ. Nezina, kurš bija iepriekšējais automašīnas lietotājs.

Tas, ka ir ierakstīts polisē, nenozīmē neko. Tur varēja būt ierakstīts jebkurš kompānijas darbinieks.

2009.gada 30.decembrī nopratināšanā, pieļauj, ka konkrētu datumu varēja neatcerēties, ka tieši 2008.gada 26.aprīlī ir kontaktējies ar /pers. C/. Tas nebija vienīgais gadījums, kad kontaktējās ar /pers. C/, taču par BMW varēja prasīt tikai /pers. C/. Viņš (liecinieks) pats nevarēja izdot polisi. 2008.gada 26.aprīlis – šo konkrēto datumu esot pateicis izmeklētājs.

Nav pilnībā pārliecināts, ka /pers. C/ zvanīja konkrētā dienā.

Pirms liecību sniegšanas izmeklētāja ir uzrādījusi polisi. Ja polise nebūtu uzrādīta, šo gadījumu neatcerētos. Bez polises uzrādīšanas, atcerētos, ar ko kontaktējies tieši šīs automašīnas sakarā – tikai ar /pers. C/. Nevar konkrēti pateikt, vai /pers. C/ viņam prasīja sagatavot šo polisi uz BMW.

Polise bija derīga no 26.04.2008.

No firmas sekretāres arī saņēmis zvanus par apdrošināšanas polisēm. Nevar pārliecinoši pateikt, vai sekretāre varēja zvanīt par BMW. Sekretāre zvanot varēja lūgt pagarināt polisi, tad pagarinājis. Taču visas cenas pat CASCO un OCTU bija saskaņotas ar /pers. C/. Par to, ar kādu kompāniju, par kādu termiņu vai summu apdrošināt, šos jautājumus varēja risināt tikai ar /pers. C/. Jautājumi varēja būt par apdrošināšanas termiņu, teritoriju. Sekretāre varēja zvanīt pēc kolēģu lūguma, lūgt apdrošināšanu, bet par kādu gadījumu vai objektu, neatceras. Par polises pagarināšanu liecinieks norāda, ka zvanījuši paši. Sakarā ar apdrošināšanu konkrētajā uzņēmumā esot komunicējis ar četriem cilvēkiem. Apstiprina sniegtās liecības par konkrēto mašīnu un tās apdrošināšanu 2008.gada aprīlī.

Būdams nopratināts pirmās instances tiesā, liecinieks /pers. U/ liecināja, ka 2009.gada decembrī viņš strādāja SIA "Mūsa Motors Riga", saistībā ar automašīnu reģistrāciju. Swedbank Līzings bijis sadarbības partneris, piegādāja viņiem lietotas automašīnas, kuras tirgojuši. 2010.gada februāra nopratināšanā, ja pareizi atceras, bija komercķīla, tika veikta agregāta salīdzināšana un automašīna tika noņemta no uzskaites pārdošanai. Atceras, ka runa bija par BMW. Vairāk informācijas nav. Tas bijis viens no lielajiem BMW – reta mašīna. Norādīja, ka bijusi pilnvara no Swedbank Līzings, bet strādājis Mūsa Motors, reģistrācijas numuru no galvas neatceras. Vai bija iesaistīta vēl kāda kompānija, nevar pateikt. Mašīnas tiek piegādās uz tirdzniecības vietu Skanstes ielā 33, tur tiek veikta agregāta numuru salīdzināšana. Par cik šeit ir komercķīla, pēc tās veikšanas, mašīna tiek noņemta no uzskaites pārdošanai Latvijas Republikā. Norādīja, ka pēc viņa arhīva, viņš nodarbojies ar šīs mašīnas pārdošanu. Policijā sniegtās liecības bijušas patiesas.

No liecinieka /pers. U/ liecībām, dotām pirmstiesas izmeklēšanā 2010.gada 3.februārī, kuras nolasītas pirmās instances tiesas sēdē pēc prokurora lūguma saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu (1.sēj. 89.lpp.), izriet, ka viņš strādā SIA "Mūsa Motors Rīga" par automašīnu reģistratoru. Viņu kompānijai ir noslēgts līgums ar SIA "Swedbank Līzings" par to, ka viņi pieņem no viņiem automašīnas tirdzniecībai. Viņš ir "Swedbank Līzings" pilnvarotais uz pilnvaras pamata, un izmeklētājai tika uzrādīts pilnvaras Nr.10252 pirmā izraksta oriģināls.

Par automašīnu BMW 750, ar valsts reģ.Nr. /reģistrācijas numurs/, var liecināt, ka kompānija "Inkaso" piegādāja viņiem minēto automašīnu, konkrēti nepateiks, kad. Viņa darbības saistībā ar automašīnu ir tādas, ka pirms ielikšanas auto placī pēc adreses Skanstes ielā 33, Rīgā, viņš noņem no uzskaites pārdošanai Latvijas Republikā. Tālāk ar minēto automašīnu viņš personīgi nekādas darbības neveica, jo ar pārdošanu nodarbojas citas personas. Minētais auto placis pieder viņu firmai SIA "Mūsa Motors Rīga". Pievienoja procesam CSDD kopiju par to, ka samaksāts automašīnas nodoklis un automašīnas BMW 750, valsts reģ. Nr./reģistrācijas numurs/, tehniskās pases kopiju uz vienas lapas.

Liecinieks /pers. U/ apstiprināja nolasītās liecības un uz papildus jautājumiem paskaidroja, ka par nopratināšanas protokolā minēto SIA Inkaso, nezina. Tos cilvēkus nepazīst. Nopratināšanas protokolam pievienoto izdruku no CSDD policija bija pati izdrukājusi, arī tehnisko pasi. Nav teicis par to, ka kompānija Inkaso viņiem nogādā automašīnas. Zālē esošo personu nepazīst.

Bijis policijā un atbildējis uz jautājumiem, ko viņam uzdeva. Policijai bija pilnvaras kopija. Pilnvaru izsniedzis Swedbank Līzings.

Būdams nopratināts pirmās instances tiesā, liecinieks /pers. N/ liecināja, ka ir MSIA "/nosaukums/" administrators. Maksātnespējas process ir izbeigts 2012.gada 16.februārī ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas lēmumu. Sabiedrība ir izslēgta no komercreģistra.

Zina, ka apsūdzētais bija noteikts par SIA "/nosaukums/" parādnieka pārstāvi. Ir redzējis viņu vienu reizi, kad viņš ieradās pie viņa (liecinieka) prakses vietā un uzrakstīja iesniegumu, ka pie viņa neatrodas nekādi SIA "/nosaukums/" dokumenti un firmas zīmogi. Būtībā tas nozīmē, ka pie viņa neatrodas nekāda manta.

Ar tiesas spriedumu ir konstatēts, ka apsūdzētais sabiedrībai ir nodarījis zaudējumus kopā ar otru bijušo amatpersonu /pers. S/. Norāda, ka viņam nav pamata sniegt nepatiesas liecības par /pers. C/.

Par šo lietu var paskaidrot, ka no SIA „Skandi auto" saņēma paziņojumu par nomas līguma izbeigšanu un automašīnas atgriešanu. Uz to brīdi SIA "/nosaukums/" bija pasludināta par maksātnespējīgu. Par šo paziņojumu rakstveidā informēja abus parādnieka pārstāvjus. Šīs vēstules netika saņemtas. Mutiski runājot ar otru parādnieka pārstāvi /pers. S/, viņš paskaidrojis, ka domājot, ka /pers. C/ ir šo mašīnu jau nodevis, visu nokārtojis. Šo mašīnu nav redzējis un šīs mašīnas sakarā ar apsūdzēto nekad nav runājis.

SIA „Skandi auto" paziņojums ir datēts ar 2009. gada 26.oktobri, kad viņš viņu saņēmis, precīzi pateikt nevar. Rakstījis atbildi SIA "Skandi auto" 2009. gada 3.novembrī. Šajā laika posmā saņēmis šo paziņojumu un rakstījis atbildi.

Ar apsūdzēto ticies 2011.gada 24.janvārī, līdz tam nebija izdevies kontaktēties, jo sūtījumus deklarētajā dzīvesvietā viņš nesaņēma, tās atgriezās atpakaļ.

Līdz maksātnespējas pasludināšanai SIA „/nosaukums/" bija divas amatpersonas. /pers. S/ bija valdes priekšsēdētājs, bet /pers. C/ bija valdes loceklis. Mutiskā sarunā ar /pers. S/, viņš informēja, ka visu, kas attiecas uz sabiedrību, pārzina viņš un visus jautājumus var kārtot tieši ar viņu, ka /pers. C/ attiecībā par SIA „/nosaukums/" nav lietas kursā un līgumus nav slēdzis. Abiem /pers. S un pers. C/ bija paraksta tiesības, tajā skaitā pārstāvēt sabiedrību vienpersoniski.

Viņam ir zināms, ka /pers. C/ ir /pers. S/ dēls.

Nekādi dokumenti attiecībā par mašīnu viņam netika iesniegti, viņa rīcībā nebija arī nomas līguma.

Saruna beidzās ar to, ka /pers. S/ solīja uzzināt un noskaidrot, kas ir ar automašīnu, bet nekādu informāciju viņam (lieciniekam) nesniedza. Šī saruna varēja notikt drīz vien pēc vēstules saņemšanas.

Pieļauj, ka viņam zvanīja no SIA „Skandi auto", lai uzzinātu informāciju, kas ir viņa rīcībā. Informējis, ka šīs mašīnas viņa rīcībā nav. Tad mēģinājis šo informāciju iegūt no parādnieka pārstāvjiem, sūtot rakstveida pieprasījumus sniegt informāciju.

Norāda, ka bijusi runa ar /pers. S/ par to, ka viņu (viņa un dēla) starpā nav kontakta. Par mašīnu viņš (/pers. S/) teica, ka mašīnu ir ņēmis /pers. C/, attiecībā par šo mašīnu, viss esot bijis /pers. C/pārziņā un visu esot kārtojis /pers. C/.

Ja sākotnēji bijušas normālas attiecības un tika runāts par iespēju sanēt uzņēmumu, tad vēlāk secinājis, ka nav reāla sanācijas plāna, ka ir vienkārši mēģinājumi novilcināt maksātnespēja procesu. Uz visiem viņa (liecinieka) pieprasījumiem nekāda informācija netika sniegta. Būtībā viņam un /pers. S/ savstarpējais kontakts pazuda. Uz rakstveida informācijas pieprasījumiem neatbildēja, sūtījumus nesaņēma. Sūtījis pretenzijas un sniedzis prasību tiesā par zaudējumu piedziņu, jo nekāda manta netika nodota, kaut gan pēc bilances datiem manta bija pietiekošā apjomā. Dažādi celtniecības materiāli, krājumi – nekas no tā netika nodots.

Norādīja, ka ir spriedums par piedziņu. Tiesa konstatēja, ka šie zaudējumi ir nodarīti, bet piedziņa bija nesekmīga, tiesu izpildītāja izpildu raksts nāca atpakaļ bez izpildes. Sabiedrības īpašumā automašīnas nebija, bet kā turētājs "/nosaukums/" bija reģistrēts automašīnai BMW 750. Pārbaudot CSDD datu bāzē, uzrādījās, ka automašīna ir zagta un tiek meklēta, līdz ar to viņš uzskatīja, ka par šo mašīnu visa informācija ir policijā un ka reāli "/nosaukums/" valdījumā neatrodas. Citu mašīnu "/nosaukums/" valdījumā nebija.

Norāda, ka SIA "Skandi auto" sniedza atbildi uz to paziņojumu, ko saņēma no viņiem. No "Swedbank līzings" maksātnespējas procesā kreditoru prasījums netika pieteikts. Maksātnespējas procesa laikā ar visu sabiedrības mantu tiesīgs rīkoties ir administrators.

Būdams nopratināts pirmās instances tiesā, liecinieks /pers. S/ tiesas sēdē liecināja, ka firmai "/nosaukums/" bija vairākas mašīnas, kas tika iegādātas ar dažādu banku starpniecību. Pēc maksātnespējas iestāšanās automašīnas pakāpeniski tika atdotas bankām, ar to nodarbojās maksātnespējas administrators.

Liecināja, ka bijis SIA "/nosaukums/" valdes priekšsēdētājs. Paraksta tiesības bija viņam un /pers. C/. Kopā bijušas 10-12 mašīnas, kas visas bija iegādātas līzingā, ar mērķi izpirkt un iegūt īpašuma tiesības. Katras mašīnas līzinga atmaksu garantēja SIA „/nosaukums/". Kā galvotāji bija fiziskas personas – viņš vai /pers. C/. Viņiem bijusi solidāra atbildība. Ja nemaldas, administrators tika iecelts 2008.gadā, pēc tam viņiem vairs nav bijis nekādu tiesību rīkoties sabiedrības vārdā. Norāda, ka no bankas nav saņēmis vai neatceras, ka būtu saņēmis, brīdinājumu atgriezt automašīnu. Nezina, vai /pers. C/saņēma brīdinājumu no bankas. Norāda, ka /pers. C/ ilgstoši atradās ārzemēs, bet, cik viņam zināms, /pers. C/uz ārzemēm ar strīdus automašīnu nebrauca. Nezina, vai bija celta kreditora prasība administratoram saistībā ar šo mašīnu. Tāpat nezina, vai /pers. C/saskaņoja ar administratoru par to, ka automašīna paliek viņa lietošanā.

Norāda, ka automašīnu BMW 750 iegādājušies līzingā, no kā pirkuši neatceras. Līzinga kompānija iesaistīta, jo bijuši nepieciešami naudas līdzekļi apgrozījuma papildināšanai. Tā esot bijusi normāla prakse. Viņi nopirkuši mašīnu, tad nauda bija. Kad bija nepieciešama nauda, noformējuši līzingu. SIA „/nosaukums/" pārdevusi mašīnu līzinga kompānijai, par īpašnieku kļuvusi līzinga kompānija un SIA „/nosaukums/" bija automašīnas turētājs, bet lietotājs – /pers. C/. SIA „/nosaukums/" plānoja atgūt īpašuma tiesības uz konkrēto automašīnu, tas būtu iespējams pie pilnas līzinga summas atmaksas. Nezina, vai līzinga kompānijai bija tiesības vienpersoniski atkāpties no līzinga līguma. Neatceras, kas tika rakstīts līgumā septiņus gadus atpakaļ. Tolaik esot lasījis līzinga līgumu un jēga bijusi saprotama. Neatceras, vai līzinga līgumā bija paredzētas līzinga kompānijas tiesības vienpersoniski atkāpties. Pieļauj, ka bija. Līgums tika noslēgts 6-8 gadus atpakaļ, konkrētu līguma noslēgšanas datumu neatceras.

Par līguma pirmstermiņa izbeigšanu viņam personīgi netika paziņots. 2008.gada jūlijā SIA „/nosaukums/" nekādu amatu nav ieņēmis, jo tad jau darbojās administrators. Ja nemaldas administrators tika iecelts 2008.gada maijā. /pers. C/ turpinājis darboties firmas interesēs, jo meklējuši citus variantus, kā izkļūt no radušās situācijas. Norāda, ka līdz administratora iecelšanai bijis valdes priekšsēdētājs. Juridiskā adrese bijusi /adrese C/. Ofiss slēgts no 2008.gada, par ko līzinga kompānija tika informēta. Ofisu neesot lietojuši, taču pastu saņēma. Nevarēja paskaidrot, kāpēc nesaņēma uz firmas juridisko adresi sūtīto paziņojumu. /adrese D/ bijusi pirmā juridiskā adrese, pēc tam šo objektu pārdevuši un turpmāk juridiskā adrese bijusi /adrese C/. Pieļauj, ka līzinga līgumu noslēdza pēdējā brīdi, kad atradās /adrese D/.

Ar līzingu vienojušies, daļu automašīnu jau atdevuši, bet kāpēc neatdeva konkrēto automašīnu (BMW), nezina. Regulāri gājuši uz līzinga kompāniju un centušies runāt par automašīnu izpirkšanu, nesaprot, kāpēc brīdinājumu sūtīja uz veco juridisko adresei, kurā viņi neatradās.

Līgumus neesot pārslēguši, bet rakstījuši iesniegumus attiecībā par automašīnām, kuras gribējuši izpirkt. Nevar neko atbildēt par konkrēto automašīnu BMW, jo viņu neviens nekad attiecībā par šo automašīnu nav traucējis. Pastu nav saņēmis. Nezina, ko katrs liecinieks ieprieks ir liecinājis. Tāpat nezina liecinieces bankas darbinieces /pers. M/ liecības. Neatceras, ka konkrēti par šo automašīnu BMW kāds būtu vērsies pie viņa un lūdzis informāciju vai arī izdot šo mašīnu. Norāda, ka administratoru sauca /pers. N/. Administrators ar viņu par automašīnām nav runājis, viņu vairāk interesējis nekustamais īpašums un kā to ātrāk pārdot, par mašīnām viņš neinteresējās. Pieļauj, ka ir rakstījis administratoram atbildi par to, kur atrodas automašīna BMW. Nenoskaidroja, kur atrodas automašīna. Ir vai nu sazinājies ar /pers. C/vai arī iedeva /pers. C/telefona numuru administratoram. Konkrēti nodarbojies tikai ar vienas automašīnas pārdošanu – Opel Meriva. Ar automašīnu pārdošanu vai atgriešanu varēja nodarboties jebkurš no darbiniekiem, arī /pers. C/. Norāda, ka pēc brīdinājuma saņemšanas centušies turpināt maksāt līzingu. Bankas darbiniekiem bijis viņu telefona numurs. Norāda, ka viņi gājuši uz pārrunām, tādēļ nav saprotams, kāpēc nevarēja viņus atrast un sūtīja brīdinājumus uz /adrese D/adresi. Ja nemaldās, /pers. C/ nebija Latvijā, kad tika pasludināts maksātnespējas process.

Kā redzams no pirmās instances 2012.gada 18.aprīļa tiesas sēdes protokola (1.sēj. 246.lpp.) tiesa SIA "Swedbank Līzings" atzina par cietušo lietā, kuru pēc pilnvaras (1.sēj. 237.-238.lpp.) pārstāvēja /pers. Z/.

SIA „Swedbank Līzings" pārstāve /pers. Z/ pirmās instances tiesā paskaidroja, ka atgriezeniskais līzings nozīmē, ka SIA „/nosaukums/" īpašumā bija automašīna BMW, viņi vērsās līzinga kompānijā, lai finansē viņus, tika izskatīts pieteikums un nolemts piešķirt finanšu līzingu. Pārdevējs ir SIA „/nosaukums/", pircējs ir līzinga kompānija, kura iegādājās pēc līzinga saņēmēja dota uzdevuma automašīnu un līzinga saņēmējs ir SIA „/nosaukums/". Pirms līguma noslēgšanas automašīna pieder SIA „/nosaukums/", pēc šī līguma noslēgšanas automašīna ir līzinga kompānijas īpašums. /pers. C/ šo līgumu noslēdza kā SIA „/nosaukums/" pārstāvis. Norāda, ka nevar komentēt /pers. M/ liecības, taču /pers. C/ kā fiziska persona automašīnu nepārdeva, tas tika darīts SIA „/nosaukums/" vārdā. Nauda tika pārskaitīta uz SIA „/nosaukums/" kontu. /pers. C/ bija galvotājs kā fiziska persona. Norādīja, ka SIA „/nosaukums/" līzingā vēl bija automašīnas, bet precīzi pateikt nevarēja.

Kad netiek maksāts, tiek sūtīts brīdinājums. 22.07.2008.gadā puses ar paziņojumu bija informētas, ka maksājumi netiek veikti. /pers. C/ zināja, ka netiek maksāts. 2008.gada 22.jūlijā līzinga kompānija atkāpās no Līzinga līguma. Pēdējais maksājums no SIA "/nosaukums/" veikts 2008.gada aprīlī.

Galvotājs atbild par parādu kopumā tāpat kā galvenais parādnieks, līgumā nav rakstīts, ka ir jāinformē par katru kavēto maksājumu. Šajā gadījumā bezstrīdus kārtībā nevarēja piedzīt. Norāda, ka viņiem bija svarīgi atgriezt īpašumu. Šobrīd uzskata, ka nav nepieciešams vērsties ar civilprasību.

SIA "Swedbank Līzings" pārstāve /pers. Z/ uzturēja pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju 24 122.10 Ls (34322,66 euro) (1.sēj. 180.lpp., 2.sēj. 67.lpp.).

No SIA "Hansa Līzings" pilnvarotā pārstāvja – SIA "City Law and Finance" 2009.gada 20.augusta iesnieguma Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes priekšniekam (1.sēj. 2.-3.lpp.) izriet, ka tiek lūgts izlemt jautājumu par kriminālprocesa uzsākšanu par īpašuma piesavināšanos un nobēdzināšanu, kā arī atzīt SIA "Swedbank Līzings" par cietušo.

No šī iesnieguma satura izriet, ka 2006.gada 26.septembrī starp SIA "Hansa Līzings" un SIA "/nosaukums/" tika noslēgts Līzinga līgums, saskaņā ar kuru SIA "Swedbank Līzings" SIA "/nosaukums/" uzdevumā (pārstāvis /pers. C/) par summu 75 000 EUR iegādājās vienu vieglo automašīnu BMW 750, izlaiduma gads 2005., no SIA "/nosaukums/" (atgriezeniskais līgums) un nodeva to SIA "/nosaukums/" līzingā ar tiesībām Īpašumu turēt, lietot (nomāt) un izpirkt, savukārt SIA "/nosaukums/" apņemas pieņemt Īpašumu līzingā un samaksāt maksājumus.

2006.gada 26.septembrī, parakstot Galvojuma līgumu Nr.68466, /pers. C/ ir apņēmies ar Līzinga līguma spēkā stāšanās brīdi atbildēt kreditoram (SIA "Swedbank Līzings") kā pats parādnieks par parādnieka (SIA "/nosaukums/") parādu saskaņā ar Līzinga līgumu ar visu savu mantu.

Saskaņā ar Līguma 7.1.punkta noteikumiem SIA "/nosaukums/" apņēmās veikt maksājumus SIA "Swedbank Līzings" saskaņā ar Maksājumu grafikiem un Līguma noteikumiem.

Neskatoties uz minēto, SIA "/nosaukums/" kavēja Līguma maksājumus, un SIA "Swedbank Līzings" 2008.gada 22.jūlijā nosūtīja SIA "/nosaukums/" paziņojumu par atkāpšanos no Līzinga līguma, kurā piedāvāja SIA "/nosaukums/" samaksāt parādu un nodot Īpašumu SIA "Swedbank Līzings", iepriekš telefoniski vienojoties par Īpašuma nodošanas laiku.

2009.gada 4.februārī SIA "Swedbank Līzings" saskaņā ar noslēgto Sadarbības līgumu Nr.09/07 nodeva SIA "City Law and Finance" lietu Nr.68466 īpašuma pieņemšanai un novietošanai SIA "Swedbank Līzings" norādītajā stāvvietā.

Sakarā ar to, ka pa Līguma norādīto tālruņa numuru SIA "/nosaukums/" pārstāvis nebija sazvanāms, līzinga maksājumi par Īpašumu netika maksāti, kā arī Īpašums netika nodots, SIA "Swedbank Līzings" pilnvarotais pārstāvis apsekoja Līzinga līgumā norādīto adresi, kur Īpašums netika konstatēts.

2009.gada 10.augustā SIA "City Law and Finance" nosūtīja SIA "/nosaukums/" un /pers. C/Pretenzijas Nr.10-08-09/2 un Nr.10-08-09/3, kurās tika piedāvāts nodot Īpašumu SIA "Swedbank Līzings" pilnvarotajiem pārstāvjiem, iepriekš telefoniski vienojoties par Īpašuma nodošanas laiku, bet Īpašums līdz šim brīdim nav nodots.

Pie minētā iesnieguma ir pievienotas šādu dokumentu kopijas:

- 26.09.2006.g. Līzinga līguma Nr.68466 kopija ar līzinga maksājuma grafiku (1.sēj. 4.-12.lpp.);
- 26.09.2006.g. Galvojuma līguma Nr.68466 kopija (1.sēj. 13.-14.lpp.), kurš ir noslēgts starp SIA "Hansa Līzings" (kreditors) un /pers. C/ (galvinieks), kurā ir norādītas pušu tiesības un pienākumi. Saskaņā ar 5.1.punktu, ar šī līguma spēkā stāšanās brīdi Galvinieks uzņemas pienākumu atbildēt Kreditoram par Parādnieka parādu saskaņā ar Galvojuma līgumu ar visu savu mantu. Saskaņā ar 5.2.punktu, ja Galvojuma līgumā noteiktajā termiņā Parādnieks nesamaksā Kreditoram tam pienākošos parāda summu (tā daļu), Galvinieks apņemas Parādnieka vietā pilnībā samaksāt Kreditoram parādu (tā nesamaksāto daļu), kā arī apmierināt Kreditora blakus prasījumus, atlīdzināt Parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītos zaudējumus un Kreditoram radušos tiesu izdevumus. Saskaņā ar 5.4.punktu – ja Galvinieks Kreditora norādītajā termiņā nesamaksā parādu, tad Kreditoram ir aizturējuma tiesība uz jebkuru Galvinieka mantu, kas tiesiskā kārtā nokļuvusi Kreditora valdījumā, ciktāl tā ir nepieciešama šī līguma saistību izpildes nodrošināšanai.
- 26.09.2006.g. Pirkuma līguma kopija (1.sēj. 15.-16.lpp.), no kura izriet, ka starp SIA "/nosaukums/" (pārdevējs), ko pārstāv /pers. C/, un SIA "Hansa Līzings" tiek noslēgts Pirkuma līgums par vieglās automašīnas BMW 750 iegādi. Minēto automašīnu SIA "Hansa Līzings" nodod līzingā SIA "/nosaukums/" (līzinga ņēmējs), kuru pārstāv /pers. C/;
- 26.09.2006.g. pieņemšanas-nodošanas akta Nr.68466 kopija (1.sēj. 17.lpp.), no kura redzams, ka SIA "Hansa Līzings" nodod SIA "/nosaukums/" (Līzinga saņēmējs), ko pārstāv /pers. C/, transportlīdzekli – vieglo automašīnu BMW 750;
- 26.09.2006.g. Ceļu satiksmes drošības direkcijā izsniegtās transportlīdzekļa – automašīnas BMW 750, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, apliecības /apliecības numurs/kopija (1.sēj. 18.lpp.);
- SIA "Hansa Līzings" 22.07.2008.g. paziņojuma Nr.316RC01-2021A par atkāpšanos no Līzinga līguma kopija (1.sēj. 19.lpp.);
- SIA "City Law and Finance" 10.08.2009.g. SIA "/nosaukums/" un /pers. C/ adresēto pretenziju Nr.10-08-09/2 un Nr.10-08-09/3 un VAS "Latvijas pasts" kvīšu par ierakstītas vēstules pieņemšanu kopijas (1.sēj. 20-23.lpp.). Pretenzijā tiek piedāvāts nekavējoties, bet ne vēlāk kā līdz 2009.gada 17.augustam nodot Īpašumu SIA "City Law and Finance" pilnvarotai personai /pers. M/, iepriekš pa tālruni vienojoties par nodošanas laiku un kārtību;
- SIA "Swedbank Līzings" /pers. BL/ 14.09.2009.g. atbilde uz Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 3.biroja 1.nodaļas priekšnieka /pers. BM/03.09.2009.g. pieprasījumu (1.sēj. 27., 28.lpp.) par SIA "Swedbank Līzings" nodarītā zaudējuma apmēru saistībā ar Līzinga līgumu Nr.68466 – par vieglo automašīnu BMW 750, kas uz 2009.gada 13.septembri sastāda 45 998,13 EUR;
- SIA "Hansa Līzings" pilnvarotā pārstāvja – SIA "City Law and Finance" 06.10.2009.g. iesniegums Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūrai (1.sēj. 32.-33.lpp.), no kura izriet, ka līdz šī iesnieguma sastādīšanas dienai SIA "Swedbank Līzings" piederošais īpašums BMW 750 netiek nodots to Īpašniekam – SIA "Swedbank Līzings", netiek maksāti līzinga maksājumi par minēto automašīnu, kā arī SIA "/nosaukums/" nav nekāda tiesiska pamata lietot Īpašumu, jo Līzinga līgums Nr.68466 ir izbeigts.
- 2009.gada 23.septembrī VP Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 3.biroja 1.nodaļas inspektors /pers. BN/, izskatījis iesniegumu, nolēmis atteikt uzsākt kriminālprocesu par iespējamo Īpašuma piesavināšanos no SIA "/nosaukums/" puses, vadoties no tā, ka iesniegumā minētie fakti ir civiltiesisks strīds, līdz ar ko nav noticis noziedzīgs nodarījums (1.sēj. 30.-31.lpp.).

  SIA "City Law and Finance" pilnvarotā persona SIA "Swedbank Līzings" vārdā lūdz atcelt minētā inspektora lēmumu un uzsākt kriminālprocesu, saucot vainīgās personas pie atbildības (1.sēj. 32.-33.lpp.).
- 19.10.2009.g. izdruka no SIA "Lursoft" uzņēmumu datu bāzes par SIA "/nosaukums/" (1.sēj. 35.-39.lpp.);
- Latvijas Republikas Tieslietu ministrijas Uzņēmumu reģistra 05.11.2009.g. atbilde uz Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 3.biroja 1.nodaļas priekšnieka vietnieka pienākumu izpildītājas /pers. BO/ 28.10.2009.g. pieprasījumu par SIA "/nosaukums/" (1.sēj. 63., 64.-67.lpp.), no kuras izriet, ka /pers. C/ Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā reģistrēts kā "CM" individuālais komersants (no 24.09.2007.g.), ir SIA "/nosaukums/" valdes loceklis.

  28.10.2009.g. /pers. N/ ir iecelts par maksātnespējas administratoru ar tiesībām pārstāvēt kapitālsabiedrību SIA "/nosaukums/".

  Maksātnespējas process Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā ierosināts 2009.gada 31.martā. Pasludināts spriedums maksātnespējas lietā 2009.gada 26.maijā. Ieraksts uzņēmumu reģistrā izdarīts 03.06.2009.g.
- Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 30.10.2009.g. atbilde uz Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 3.biroja 1.nodaļas priekšnieka vietnieka pienākumu izpildītājas /pers. BO/ 28.10.2009.g. pieprasījumu par /pers. C/ (1.sēj. 68., 69.-70.lpp.), no kuras izriet informācija par /pers. C/ veiktām sociālās apdrošināšanas izmaksām laika periodā no 2008.gada 1.janvāra līdz 2009.gada oktobrim. No VSAA sniegtās atbildes izriet, ka /pers. C/ veicis sociālās apdrošināšanas iemaksas no 2008.gada 1.janvāra līdz 2009.gada jūnijam ieskaitot.

No 19.01.2010.g. CSDD direkcijas datu bāzes izdrukas (1.sēj. 79.-80.lpp.) izriet ziņas par automašīnas BMW 750, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, arī tas, ka šīs automašīnas īpašnieks ir SIA "Hansa Līzings", bet šīs automašīnas turētājs – SIA "/nosaukums/".

No CSDD direkcijas 2010.gada 29.janvāra atbildes (1.sēj. 81., 87.-88.lpp.) izriet, ka automašīna BMW 750, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, 2009.gada 21.decembrī, pamatojoties uz SIA "Hansa Līzings" pilnvarotās personas /pers. U/ iesniegumu, noņemts no uzskaites atsavināšanai Latvijā, nomaksāta transporta nodeva Ls 54 apmērā par pilnu 2009.gadu. 2010.gada 21.janvārī minētā automašīna nodota jaunajam tās īpašniekam.

No SIA "Hansa Līzings" pilnvarotā pārstāvja – SIA "Olds Debitoru Serviss" 02.03.2009.g. iesnieguma, adresēta VP GKrPP, (1.sēj. 105.-106.lpp.) izriet, ka, ņemot vērā to, ka nav iespējams noskaidrot automašīnas BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/, atrašanos, kā arī nav iespējams atgūt izsniegto līzinga aizdevumu civiltiesiskā kārtībā, lūdz uzsākt kriminālprocesu pret SIA "/nosaukums/" pārstāvjiem pēc Krimināllikuma 177.panta trešās daļas, 179.panta trešās daļas, kā arī noskaidrot SIA "Hansa Līzings" īpašuma (minētās automašīnas) atrašanās vietu un izsludināt minēto automašīnu meklēšanā. Minētajam iesniegumam pievienotas šādas dokumentu kopijas: 2006.gada 26.septembra Līzinga līguma Nr.68466 ar līzinga maksājumu grafiku kopija (1.sēj. 110-118.lpp.), 2006.gada 26.septembra akta par savstarpējiem norēķiniem Nr.68466 kopija (1.sēj. 119.lpp.), 2006.gada 26.septembra pieņemšanas-nodošanas akta kopija (1.sēj. 120.lpp.), no kura redzams, ka SIA "Hansa Līzings" un Līzinga saņēmējs un pārdevējs (SIA "/nosaukums/"), kuru pārstāv /pers. C/, parakstīja pieņemšanas-nodošanas aktu attiecībā uz transportlīdzekli – vieglo automašīnu BMW 750, parakstot šo pieņemšanas-nodošanas aktu, puses vienojušās: "Hansa Līzings" ar šo pilnvaro Līzinga saņēmēju pieņemt transportlīdzekli no Pārdevēja, veikt visas nepieciešamās darbības ar transportlīdzekļa reģistrēšanu uz "Hansa Līzings" vārda un apdrošināšanu, kā arī nodot tiesības turēt un lietot transportlīdzekli saskaņā ar Līguma noteikumiem.

Ar šī pieņemšanas-nodošanas akta parakstīšanas brīdi īpašuma tiesības uz transportlīdzekli iegūst "Hansa Līzings".

Līzinga saņēmējs apliecina, ka ir pieņēmis transportlīdzekli savā turējumā un lietošanā, un apzinās, ka no šī pieņemšanas-nodošanas akta parakstīšanas brīža uzņemas visus riskus par transportlīdzekļa bojājumiem, bojāeju, zādzību un nolaupīšanu.

N o 2009.gada 11.decembra izņemšanas protokola (1.sēj. 125.lpp.) izriet, ka /pers. C/Rīgas Kurzemes policijas iecirknī izsniedza automašīnas BMW 750, ar v.r.n. /reģistrācijas numurs/, divas aizdedzes atslēgas un automašīnas tehnisko pasi Nr.AE 0103262. Ir veikta šo mantu apskate (1.sēj. 126.-127.lpp.).

SIA "Olds Debitoru Serviss" pilnvarotā pārstāvja /pers. BU/ 17.12.2009.g. paraksta zīme apliecina, ka viņš ir saņēmis automašīnas BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/, divas aizdedzes atslēgas un minētā transportlīdzekļa apliecību /apliecības numurs/(1.sēj. 128.lpp.).

Izvērtējot visus tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesas kolēģija atzīst, ka nav guvusi apstiprinājumu /pers. C/ celtā apsūdzība par to, ka viņš prettiesiski ieguva svešu mantu lielā apmērā, būdams persona, kurai šī manta uzticēta (piesavināšanās).

Izvērtējot apsūdzētā /pers. C/ liecības, tiesas kolēģija uzskata, ka tām nav pamata neticēt, jo tām nav atspēkojuma.

Vērtējot apsūdzētā /pers. C/ dotās liecības kriminālprocesā, tiesas kolēģija atzīst, ka tajās ir pretrunas par automašīnas BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/, atrašanos (1.sēj. 122.-123., 135.-137.lpp.), taču apsūdzētais konsekventi liecinājis, ka viņam nekad nav bijis nodoms piesavināties automašīnu. Sakarā ar SIA "/nosaukums/" finansiālā stāvokļa pasliktināšanos viņš nevarēja turpināt līzinga maksājumus par automašīnām, tostarp par BMW 750, bet cerēja nopelnīt naudu, lai to izpirktu, veica par to pārrunas ar banku, līdz pēdējam brīdim vēlējies vienoties ar banku.

Minētās pretrunas apsūdzētā liecībās nav nepārprotams un viennozīmīgs apliecinājums tam, ka apsūdzētais ir piesavinājies minēto automašīnu BMW un centies izvairīties no kriminālatbildības par svešas mantas prettiesisku piesavināšanos.

Lietā nav konstatēts, ka /pers. C/ būtu piesavinājies automašīnu BMW 750. Lietā nav arī dibināts, ka /pers. C/ gribēja paturēt automašīnu savā īpašumā.

Apsūdzētais izskaidroja pirmās instances tiesā (2.sēj. 61.lpp) un apelācijas instances tiesā savas pirmstiesas izmeklēšanā dotās liecības (1.sēj. 122.-123.lpp), kas ir domāts ar viņa liecībām par automašīnas BMW750 palikšanu pie viņa, kad viņš devās uz Krieviju, un liecībās (1.sēj. 135.-137.lpp) minēto par automašīnas BMW atņemšanu viņam.

Apsūdzētā sniegtajam liecību izskaidrojumam nav atspēkojuma.

Apsūdzētā /pers. C/ liecības (1.sēj. 135.-137.lpp.) par to, ka viņš neatgrieza bankai automašīnu BMW, jo ar to viņš braukāja tanī laikā, jo citas automašīnas viņam nebija, bet tās, kuras piederēja SIA "/nosaukums/", viņi atgrieza to īpašniekiem, ir sniegtas par laika periodu, kad viņš sākotnēji saņēma brīdinājumus no bankas, tas ir līdz 2008.gada 22.jūlija paziņojumam par bankas atkāpšanos no līzinga līguma. Apsūdzētais arī paskaidroja, ka pēc brīdinājuma saņemšanas viņš personīgi brauca uz banku, veda pārrunas un panāca vienošanos ar banku, kura atļāva turpināt izpirkt BMW.

Šīs apsūdzētā liecības nav atspēkotas.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmstiesas procesā sniegtās /pers. C/ liecības nekādi neapstiprina viņam celto apsūdzību, jo apsūdzētais nekad nav liecinājis par to, ka viņam bija nodoms piesavināties līzingā paņemto automašīnu BMW. Nav liecinājis arī par to, ka būtu saņēmis oficiālu paziņojumu par līzinga līguma laušanu.

No pirmās instances tiesā dotām /pers. C/ liecībām neizriet, ka viņš ir apstiprinājis, ka ir saņēmis no bankas rakstisku paziņojumu par līzinga līguma pirmstermiņa laušanu un automašīnas BMW atgriešanu.

Kā izriet no augstāk izklāstītām apsūdzētā /pers. C/ liecībām pirmstiesas un tiesas izmeklēšanā (1.sēj. 122.-123., 135.-137.lpp., 2.sēj. 60.-61.lpp., 2.sēj. 249.-254.lpp.), /pers. C/ ir apstiprinājis, ka viņam nav bijis nodoms piesavināties automašīnu BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/. Viņš vēlējās šo automašīnu izpirkt.

Automašīna tika pirkta uzņēmuma SIA "/nosaukums/" vajadzībām. Tika noslēgts līzinga līgums 2006.gada 26.septembrī ar turpmāku mērķi izpirkt automašīnu. Viņš pārņēma automašīnu kā juridiskās personas pārstāvis.

Līzinga līgumu slēdza SIA "/nosaukums/", kuru viņš pārstāvēja.

Tai pašā 2006.gada 26.septembrī starp viņu un SIA "Hansa Līzings" tika noslēgts galvojuma līgums. Šo līgumu viņš noslēdza kā privātpersona. Saskaņā ar šo līgumu viņš kā galvinieks apņēmās parādnieka vietā pilnībā samaksāt kreditoram parādu.

Apsūdzētais ir norādījis, ka viņš kādu laiku ir izdarījis maksājumus no saviem personiskajiem uzkrājumiem, jo SIA bija radušās materiālās grūtības.

/pers. C/ liecināja, ka viņš nav saņēmis oficiālu paziņojumu par līzinga līguma laušanu un par automašīnas BMW atgriešanu.

SIA "/nosaukums/" ir saņēmusi brīdinājumus pa telefonu par līzinga maksājumu pārtraukšanu 2008.gadā, kad firmai radās finansiālās grūtības, bet viņš ir personīgi, ka jau minēts augstāk, pēc šiem brīdinājumiem braucis uz "Swedbanku", vedis ar to pārrunas par līzinga nosacījumu turpmāku pildīšanas iespējamību. Pārrunu rezultātā banka atļāva turpināt lietot automašīnas un tās izpirkt.

Pēc brīdinājumu saņemšanas firma "/nosaukums/" turpināja veikt līzinga maksājumus.

Kad firmas finansiālais stāvoklis kļuva vēl smagāks, firma atgrieza bankai automašīnas, bet automašīnu BMW 750, veikto pārrunu ceļā, līzinga kompānija piekrita atļaut firmai vēl paturēt pie sevis, turpināt to izpirkt.

Viņš ir lietojis automašīnu BMW 750 līdz izbraucis uz Krieviju.

2008.gada oktobrī viņš aizbrauca uz Krieviju peļņā. Automašīna BMW palika firmā "/nosaukums/". Bija vēlēšanās nopelnīt naudu un izpirkt šo automašīnu. Latvijā atgriezies 2009.gada novembrī, un tad ir uzzinājis, ka viņu meklē policija sakarā ar augstāk minēto automašīnu BMW. Viņš konstatēja, ka šī automašīna neatrodas firmā, ir sācis to meklēt, ir atradis autoservisā, kas veica viņu firmas mašīnu remontu. Viņam nav zināms, kas automašīnu nodeva servisā. Kad automašīnu viņš ir atradis, ir nodevis to Kurzemes rajona policijas iecirknī.

Apsūdzētais apstiprināja tiesai, ka viņš nav saņēmis SIA "Hansa Līzings" 2008.gada 22.jūlija paziņojumu par atkāpšanos no līzinga līguma, automašīnas atgriešanu un parāda nomaksu. Viņam nav zināms, vai šādu paziņojumu ir saņēmis viņa tēvs.

Apsūdzētais ir arī apstiprināja, ka ar SIA "City Law and Finance" pilnvaroto pārstāvi /pers. M/ nekad nav ticies. Nekad nav kontaktējies arī pa telefonu. /pers. M/ nav ieradusies arī viņa dzīvesvietā. Nekādus dokumentus par līzinga līguma laušanu un automašīnas BMW atgriešanu no /pers. M/ viņš nav saņēmis un viņas pilnvaru nav redzējis.

Nekādus paziņojumus, pretenzijas no SIA "City Law and Finance" par automašīnas BMW atgriešanu viņš nav saņēmis.

Ar maksātnespējas administratoru viņš nav komunicējis, tāds pie viņa nav griezies, nav pieprasījis atdot automašīnu BMW, vai to ir lūdzis viņa tēvam – /pers. S/, kas bija SIA "/nosaukums/" amatpersona, SIA valdes priekšsēdētājs, viņš nezina.

Ar maksātnespējas administratoru viņš bija ticies vienreiz 2010.gadā, kad SIA "/nosaukums/" jau bija atzīts par maksātnespējīgu.

Tiesas kolēģija, izvērtējot lietā iegūtos un tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus, secina, ka apsūdzētā /pers. C/ liecības nav ne ar ko atspēkotas.

Lietā nav guvis apstiprinājumu, ka apsūdzētais gribēja paturēt automašīnu savā īpašumā, ka /pers. C/ nodoms ir bijis piesavināties automašīnu BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/, ne arī tas, ka viņš prettiesiski to ieguvis būdams persona, kurai šī manta bija uzticēta.

No lietas materiāliem, kuri pārbaudīti tiesas izmeklēšanā, redzams, ka 2006.gada 26.septembrī starp SIA Hansa Līzings" (tagadējais nosaukums "Swedbank Līzings") un SIA "/nosaukums/" tika noslēgts līzinga līgums Nr.68466, atbilstoši kuram SIA "Hansa Līzings" apņēmās iegādāties SIA "/nosaukums/" kā līzinga saņēmēja, kuru pārstāvēja /pers. C/, automašīnu BMW 750 savā īpašumā par cenu 75000 eiro. SIA "Hansa Līzings" nodeva SIA "/nosaukums/" tiesības pieņemt automašīnu no SIA "/nosaukums/" kā no pārdevēja. SIA "/nosaukums/" kā līzinga saņēmējam tika piešķirtas tiesības turēt, lietot (nomāt) un izpirkt minēto automašīnu, savukārt, SIA kā līzinga saņēmēja apņēmās pieņemt transportlīdzekli līzingā – nomā ar tiesībām to izpirkt, kā arī samaksāt līzinga maksājumus. 2006.gada 26.septembrī starp SIA "Hansa Līzings" kā kreditoru un /pers. C/ kā galvinieku tika noslēgts galvojuma līgums Nr.68466, ar kuru tika nodrošinātas visas parādnieka – SIA "/nosaukums/" saistības, kas izrietēja no noslēgtā līzinga līguma.

2006.gada 26.septembrī starp SIA "/nosaukums/" kā pārdevēju un SIA "Hansa Līzings" kā pircēju un SIA "/nosaukums/" kā līzinga saņēmēju tika noslēgts arī pirkuma līgums Nr.68466, ar kuru pārdevējs apņēmās pārdot, pircējs apņēmās apmaksāt, bet līzinga saņēmējs apņēmās pieņemt pārdevējam par pirkumu maksu 75 000 eiro pārdoto automašīnu BMW 750. 2006.gada 26.septembrī parakstīts pieņemšanas-nodošanas akts Nr.68466, ar ko SIA "/nosaukums/" kā līzinga saņēmēja apliecina automašīnas BMW 750 pieņemšanu savā turējumā un lietošanā, no šī akta parakstīšanas brīža tā uzņēmās visus riskus par transportlīdzekļa bojājumiem, bojāeju, zādzību un nolaupīšanu (1.sēj. 4.-17.lpp.).

Tiesas kolēģija, izvērtējot noslēgto līgumu un pieņemšanas-nodošanas akta saturu (1.sēj. 4.,7.-17.lpp.), nepievienojas valsts apsūdzības uzturētājam, ka visus riskus un atbildību par transportlīdzekli – automašīnu BMW 750 ir uzņēmies apsūdzētais /pers. C/, kurš ir parakstījis minētos dokumentus, nevis SIA "/nosaukums/".

/pers. C/ kā fiziska persona ir noslēdzis un parakstījis galvojuma līgumu, saskaņā ar kuru galvojis par SIA "/nosaukums/" uzņemtajām saistībām. No Galvojuma līguma 5.2.punkta izriet, ka Galvotājs apņemas parādnieka vietā pilnībā samaksāt kreditoram parādu, tā nesamaksāto daļu, tādējādi uz /pers. C/ pilnībā gulstas pienākums samaksāt visus zaudējumus (1.sēj. 17.lpp.).

Lietā nodibinātais, ka konkrēto automašīnu SIA ir lietojis /pers. C/, nav pamats atzīt, ka viņš tādējādi uzņemas visus riskus saistībā ar SIA "/nosaukums/" uzņemtajām saistībām.

No 2006.gada 26.septembra pieņemšanas-nodošanas akta Nr.68466 (1.sēj. 17.lpp.) redzams, ka minēto dokumentu /pers. C/ parakstījis nevis kā fiziska persona, bet gan SIA "/nosaukums/" vārdā, līdz ar to tieši SIA "/nosaukums/" ir uzņēmies atbildību par automašīnu BMW 750.

Automašīna BMW 750 SIA "/nosaukums/" valdījumā atradās uz civiltiesiska darījuma pamata un tika nodota /pers. C/ lietošanā.

No lietas materiāliem redzams, ka SIA "/nosaukums/" pēc līgumu noslēgšanas sākotnēji veica līzinga maksājumus atbilstoši līgumu nosacījumiem un maksājuma grafikiem, kas tika pārtraukti, un turpmāki maksājumi netika veikti.

Līguma nosacījumus SIA "/nosaukums/" ir pildījis no līguma noslēgšanas brīža līdz 2008.gada aprīlim, ko ir apliecinājusi pirmās instances tiesā SIA "Swedbank Līzings" pārstāve.

Sakarā ar to, ka līzinga saņēmējs SIA "/nosaukums/" kavē maksājumus, parāds tieši par automašīnu BMW 750 ir 5 434,30 EUR, SIA "Hansa Līzings" 2008.gada 22.jūlijā sagatavojusi SIA "/nosaukums/" paziņojumu par vienpusēju atkāpšanos no līzinga līgumiem. Norādot, ka, atbilstoši Līguma 9.4.punktam, Līzinga saņēmējiem nekavējoties nodot transportlīdzekļus SIA "Hansa Līzings" un samaksāt paziņojumā minēto parādu SIA "Hansa Līzings". Pretējā gadījumā "Hansa Līzings" uzsāks parāda piedziņu piespiedu kārtā (1.sēj. 19.lpp.).

Izvērtējot lietā iegūtos un tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesas kolēģija secina, ka lietā iztiesāšanas gaitā netika iegūti neapšaubāmi pierādījumi tam, ka minēto paziņojumu par SIA "Hansa Līzings" vienpusēju atkāpšanos no SIA "/nosaukums/" noslēgtā līzinga līguma (1.sēj. 19.lpp.) /pers. C/ bija saņēmis, jo lietā nav pievienoti pierādījumi par minētā paziņojuma nosūtīšanu.

Lietas materiāliem nav pievienots arī /pers. C/ paraksts par sūtījuma saņemšanu.

Pirmās instances tiesas sēdē nopratinātie liecinieki /pers. V/ un /pers. O/ nevarēja tiesai apliecināt, kad konkrēti un kādos apstākļos /pers. C/ ir paziņots par nepieciešamību atgriezt automašīnu sakarā ar līzinga līguma laušanu. Ne /pers. V/, ne /pers. O/ nevarēja paskaidrot, vai /pers. C/ ir saņēmis viņu paziņojumu, ka līzinga līgums lauzts.

Liecinieks /pers. O/ par /pers. C/ sūtītiem brīdinājumiem un paziņojumu, kā arī par komunicēšanu ar /pers. C/ un citām veiktām procedūrām, lai atrastu un atgūtu līzinga objektu, ne pirmstiesas, ne tiesas izmeklēšanā neko konkrēti nav liecinājis.

Tas, ka liecinieks /pers. O/ tiesai paskaidroja, ka viņš nevarēja nepiezvanīt vai nenosūtīt paziņojumu, nav pietiekams apstiprinājums tam, ka tas tika izpildīts.

/pers. O/ nevarēja apstiprināt, vai ir sazinājies, proti, komunicējis ar /pers. C/ pa telefonu. Viņš vispār neatceras konkrēto gadījumu.

Minētie liecinieki varēja aprakstīt tikai vispārējo kārtību kā tiek paziņots līzinga ņēmējam par to, kā līzinga līgums tiek lauzts.

Līdz ar to tiesas kolēģija liecinieku /pers. V/ un /pers. O/ liecības neatzīst par pietiekamu un neapstrīdamu apsūdzības pierādījumu.

No lietas materiāliem – SIA "City Law and Finance" iesniegumiem Rīgas RPP un Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas

prokuratūrai par kriminālprocesa ierosināšanu pret SIA "/nosaukums/" amatpersonām par SIA "Hansa Līzings" īpašuma piesavināšanos (1.sēj. 2.-3., 32.-33.lpp.) izriet, ka 2009.gada 4.februārī SIA "Swedbank Līzings" (iepriekšējais nosaukums "Hansa Līzings") saskaņā ar noslēgto Sadarbības līgumu Nr.09/07 nodeva SIA "City Law and Finance" lietu Nr.68466 Īpašuma pārņemšanai un novietošanai SIA "Swedbank Līzings" norādītajā stāvvietā.

2009.gada 10.augustā SIA "City Law and Finance" nosūtīja SIA "/nosaukums/" un /pers. C/Pretenzijas Nr.10-08-09/2 un Nr.10-08/3, kurās tika piedāvāts nekavējoties, bet ne vēlāk kā līdz 2009.gada 17.augustam nodot automašīnu BMW 750 SIA "City Law and Finance" pilnvarotajai personai, t.i., nodot Īpašumu – automašīnu BMW 750 SIA "Swedbank Līzings" pilnvarotajiem pārstāvjiem, iepriekš telefoniski vienojoties par Īpašuma nodošanas laiku (1.sēj. 10., 22.lpp.), kuru izsūtīšanu apliecina pasta kvīts (1.sēj. 21., 23.lpp.), bet lietā nav nekādu pierādījumu tam, ka minētās pretenzijas ir izsniegtas /pers. C/.

Bez tam, /pers. C/ 2009.gada 10.augustā, kad SIA "City Law and Finance" izsūtīja pretenziju, neatradās Latvijā. Viņš no 2008.gada oktobra līdz 2009.gada novembrim atradās Krievijā.

No lietas materiāliem redzams, ka SIA "City Law and Finance" ir pilnvarojusi /pers. M/ pārstāvēt šo SIA un veikt sadarbības partneru, kāds bija SIA "Swedbank Līzings", kustamo īpašumu pārņemšanu un nodošanu "Swedbank Līzings", ko apliecina 2009.gada 5.februāra pilnvara (1.sēj. 26.lpp.).

Šo faktu apliecināja arī apelācijas instances tiesas sēdē nopratinātā lieciniece /pers. M/.

Būdama nopratināta apelācijas instances tiesas sēdē, lieciniece /pers. M/ nevarēja apstiprināt, vai ir vedusi sarunas tieši ar /pers. C/, vai ir vedusi sarunas ar to pa telefonu, vai ir klātienē tikusies un vedusi sarunas ar /pers. C/ saistībā ar SIA "Swedbank Līzings" īpašuma atgriešanu Swedbankai, nevarēja kategoriski apstiprināt, vai /pers. C/ bija zināms par līzinga līguma laušanu.

Liecināja par vispārējo kārtību, kādas darbības tiek veiktas, lai pārņemtu kustamo īpašumu līzinga līguma neizpildes gadījumā.

Savās liecībās apelācijas instances tiesā, kas ir izklāstītas augstāk, /pers. M/ sākotnēji norādīja uz sarunu ar kādu Maksimu no Latgales reģiona firmas, nevis Rīgas firmas, kura telefona numuru bija iedevis viņas kolēģis. Atceras, ka firmas nosaukums bija saistīts ar vārdu "Logistik". Cik atceras, Maksims nebija amatpersona firmā. Neatceras, ka šo automašīnu starpā, kuras bija jāatgriež bankai, būtu bijusi kāda vieglā automašīna.

Neatceras, vai Maksimam norādīja termiņu, kad automašīnas jāatdod.

Nezina, vai pa telefonu runāja tieši ar /pers. C/. Viņai nebija zināms Maksima uzvārds un, būdama nopratināta šai kriminālprocesā, nekad nav teikusi, ka runājusi pa telefonu ar /pers. C/.

Viņa neuzdeva jautājumu Maksimam, ar kuru runāja pa telefonu, vai viņš zina par līzinga līguma laušanu. Neizslēdz, ka varēja kļūdīties, sajaukt firmas, lietas apstākļus, jo pagājis ilgs laiks no notikušā.

Tiesas sēdē tika pārbaudītas /pers. M/ liecības, dotās pirmstiesas izmeklēšanā 2009.gada 5.novembrī, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu (1.sēj. 74.-75.lpp.).

Lieciniece /pers. M/ apstiprināja nolasītās liecības tiesas sēdē, jo uz protokola ir viņas paraksts. Apstiprināja, ka tās ir patiesas, bet šo lietu vispār neatceras. Viņa nevar pateikt, vai persona, kas figurē lietā, ir tas pats /pers. C/. Viņa nevar atpazīt /pers. C/. Viņa vispār tikšanos ar /pers. C/ neatceras. Viņa neko nevar precizēt pie nolasītajām viņas liecībām, dotajām pirmstiesas izmeklēšanā. Viņa vispār nevar atpazīt /pers. C/.

No /pers. M/ pirmstiesas izmeklēšanā dotām liecībām izriet, ka /pers. C/ noslēdza atgriezenisko līzinga līgumu, kas nozīmē, ka /pers. C/ pats sev pārdeva automašīnu, bet precīzāk izskaidrot tiesai šī līguma būtību nevarēja.

Šīs juridiski neizskaidrojamās liecības nekādi neapstiprina /pers. C/ vainu.

Bez tam lieciniece /pers. M/ kļūdaini norāda, ka līzinga līgumu noslēdza /pers. C/, nevis SIA.

Izvērtējot liecinieces /pers. M/ pirmstiesas izmeklēšanā dotās liecības, kuras viņa uzturēja tiesas sēdē, tiesas kolēģija tās atzīst par nekonkrētām un nepilnīgām.

No liecinieces /pers. M/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā neizriet, pa kādu telefona numuru un kad zvanījuši /pers. C/, kādā deklarētā adresē ir ieradušies pie /pers. C/ un kad konkrēti tikusies ar /pers. C/, nav arī apliecinājusi, ka būtu tikusies ar /pers. C/ 2009.gada novembrī, ne arī liecinājusi, cik ilgs laiks pagāja no tikšanās brīža līdz viņas nopratināšanai lietā, vai ir noskaidrojusi un kā noskaidrojusi, ka tikusies tieši ar /pers. C/, kāda konkrēti saruna ir notikusi ar /pers. C/, vai ir noskaidrojusi, vai /pers. C/ bija zināms par līzinga līguma laušanu, kādi tieši dokumenti ir izsniegti /pers. C/, vai viņam tika paziņots par līzinga līguma laušanu, vai /pers. C/ ir teicis, ka atsakās atdot automašīnu, vai /pers. C/ ir teicis, ka atsakās sniegt informāciju par automašīnas atrašanās vietu, vai bija noteikts termiņš, kad un kur jāatgriež automašīna.

Līdz ar ko nav pamats kategoriskam apgalvojumam, ka ir pietiekoši noskaidrots, ka sazināšanās un tikšanās ar /pers. C/ /pers. M/ bija laika posmā no 2009.gada 4.februāra līdz 5.novembrim, kā to uzskata prokurors.

Kā redzams no apelācijas instances tiesas sēdē /pers. M/ dotajām liecībām, viņa neko nevarēja precizēt par nolasītajām viņas liecībām pirmstiesas izmeklēšanā. Arī apsūdzēto /pers. C/ viņa vispār neatpazīst.

Līdz ar ko liecinieces /pers. M/ liecības tiesas kolēģija neatzīst par pietiekamu, nepārprotamu un pārliecinošu /pers. C/ celtās apsūdzības pierādījumu un apsūdzētā vainas apstiprinājumu.

Arī no 2009.gada 20.augusta SIA "City Law and Finance" iesnieguma Rīgas RPP (1.sēj. 2.-3.lpp.), kurā lūgts uzsākt kriminālprocesu, kur šī iesnieguma izpildītāja ir /pers. M/, neizriet, ka ir apmeklēta /pers. C/ dzīvesvieta, ka ir notikusi kontaktēšanās ar to.

No šī iesnieguma neizriet, ka apsūdzētais /pers. C/ būtu atteicies nodot automašīnu BMW 750 un atteicies nosaukt tās atrašanās vietu.

Arī no 2009.gada 6.oktobra SIA "City Law and Finance" iesnieguma FENI prokuratūrā Nr.6-10-09/4 neizriet, ka /pers. C/, kuram tieši celta apsūdzība, būtu atteicies nodot automašīnu un izpaust tās atrašanās vietu.

Par šādiem apstākļiem nav liecinājusi arī lieciniece /pers. M/.

Bez tam, ne tikai no apsūdzētā /pers. C/ liecībām izriet, ka viņš no 2008.gada oktobra līdz 2009.gada novembrim bija izbraucis uz Krieviju strādāt, to apstiprināja arī liecinieki /pers. R/ un /pers. S/. Par šādu faktu liecināja arī liecinieks /pers. P/, kurš paskaidroja, ka pats /pers. C/ viņam paziņoja, ka dodas uz Krieviju strādāt.

To, ka apsūdzētais /pers. C/ bija augstāk minētajā laika periodā izbraucis uz Krieviju, apstiprina lietai pievienotie dokumenti (2.sēj. 17.lpp.).

/pers. C/ arī liecināja, ka automašīnu BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/, kopš izbraucis uz Krieviju, viņš nav lietojis. To apstiprināja arī liecinieki /pers. S/, /pers. R/, kā arī liecinieks /pers. P/, kuram /pers. C/ personīgi paziņoja, ka izbrauc uz Krieviju ar automašīnu Land Rover.

Lietā nav iegūti citi pierādījumi, kas to atspēkotu.

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (VSAA) izziņa par /pers. C/ (1.sēj. 70.lpp.), uz ko ir norādīts apelācijas protestā, neapliecina, ka /pers. C/ būtu strādājis un guvis ienākumus SIA "/nosaukums/" pēc 2008.gada augusta, jo, atbilstoši izziņai, pēc norādītā laika viņš SIA ienākumus nav guvis, par viņu nav veiktas sociālās iemaksas.

Bez tam no šīs izziņas redzams, ka sociālās iemaksas par /pers. C/ nav veiktas jau no 2008.gada septembra.

Minētajā VSAA izziņā norādītais /pers. C/ nodarbinātības periods SIA "/nosaukums/" neatspēko /pers. C/ liecības par viņa izbraukšanas periodu uz Krieviju peļņā.

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesas kolēģija, pretēji prokurora viedoklim, nesaskata pamata apšaubīt apsūdzētā /pers. C/ liecības par viņa izbraukšanu uz Krieviju augstāk minētā laika periodā.

No lietā iegūtiem un pārbaudītiem pierādījumiem izriet, ka SIA "/nosaukums/" bija informēta, ka sakarā ar līzinga maksājuma kavējumiem un to pārtraukšanu līzingā iegādātās vairākas automašīnas ir atdodamas līzinga kompānijai, ko nenoliedza apsūdzētais /pers. C/. Vienlaikus tiesas kolēģija konstatē, ka notika pārrunas par atsevišķu automašīnu izpirkšanu, tai skaitā automašīnu BMW.

Pēc brīdinājumu saņemšanas SIA "/nosaukums/" turpināja maksāt līzingu.

Gan /pers. C/, gan liecinieks /pers. S/ tiesai apstiprināja, ka viņi gājuši uz pārrunām ar banku par automašīnu izpirkšanu. Banka ir piekritusi ļaut viņu firmai paturēt automašīnas, tai skaitā BMW, dodot iespēju turpināt tās izpirkt.

Firma meklēja situācijas atrisinājumu. Kad firmas finanšu stāvoklis bija vēl vairāk pasliktinājies, viņi atgrieza bankai visas automašīnas, bet par automašīnu BMW pārrunas ar banku turpināja vest /pers. C/, kurš vēlējās to izpirkt. Banka deva piekrišanu atļaut paturēt automašīnu BMW un atļaut turpināt izpirkt automašīnu.

Augstāk minētās apsūdzētā /pers. C/ liecības, tiesas kolēģija secina, nav ne ar ko atspēkotas.

Kā redzams no liecinieku /pers. V/, /pers. O/ un /pers. M/ liecībām, viņi nevarēja ne apstiprināt, ne noliegt, ka /pers. C/ ir vedis pārrunas ar banku un ir panācis bankas piekrišanu kādu laiku paturēt automašīnas, tai skaitā BMW 750, un turpināt to izpirkšanu.

Lietā ir nodibināts, ka SIA "/nosaukums/" patiešām pasliktinājās finansiālais stāvoklis, kas noveda komercdarbību pie maksātnespējas.

Līdz tam SIA "/nosaukums/" ilgstošu laika periodu veica maksājumus, kad ekonomiskā situācija valstī pasliktinājās, SIA vairs nespēja veikt līzinga maksājumus.

Kā redzams no lietas materiāliem, 2009.gada 6.aprīlī ir ierosināta SIA maksātnespējas procesa lieta, par maksātnespējas administratoru iecelts /pers. N/, maksātnespējas process pasludināts 2009.gada 3.jūnijā (1.sēj. 39., 73.lpp.).

No liecinieka /pers. N/ liecībām izriet, ka viņš ir saņēmis paziņojumu no SIA "Skandi auto" par nomas līguma izbeigšanu, kas bija noslēgts starp SIA "Hansa Līzings" un SIA "/nosaukums/", un par automašīnas BMW atgriešanu. Paziņojums bija datēts ar 2009.gada 26.oktobri, saņēmis to, iespējams, novembrī, par šo paziņojumu viņš informēja rakstveidā abus parādnieka pārstāvjus, bet šīs viņa vēstules netika saņemtas. Ar apsūdzēto /pers. C/ viņam nav izdevies kontaktēties, viņa sūtījumus /pers. C/ uz deklarēto dzīvesvietu pēdējais nesaņēma, tie tika atgriezti atpakaļ. No liecinieka /pers. N/ liecībām neizriet, ka /pers. C/ būtu atteicies atgriezt automašīnu BMW un norādīt tās atrašanās vietu. Ar /pers. C/ vienīgo reizi viņš ticies 2011.gada 24.janvārī, kas tas ir parakstījies, ka viņa rīcībā nav palikuši firmas zīmogi un dokumentācija.

No augstāk minētām /pers. N/ liecībām neizriet, ka /pers. C/ zinātu par līzinga līguma laušanu līdz 2009.gada novembrim, kad viņš atgriezies Latvijā. Pie kam /pers. N/ novembrī sūtītais paziņojums /pers. C/ par līguma laušanu un automašīnas BMW atgriešanu nav sasniedzis adresātu.

Liecinieks /pers. N/ tiesai apstiprināja, ka maksātnespējas procesa laikā ar visu sabiedrības mantu, proti, SIA "/nosaukums/" mantu, ir tiesīgs rīkoties maksātnespējas administrators.

Līdz ar ko tiesas kolēģija atzīst, ka pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas pretenzijas par īpašuma atdošanu SIA "Swedbank Līzings" un "City Law and Finance" bija adresējamas maksātnespējīgās SIA "/nosaukums/" administratoram.

Arī saskaņā ar Maksātnespējas likuma 63.pantu uzņēmums zaudē tiesības rīkoties ar savu mantu, kā arī ar viņa valdījumā vai turējumā esošo mantu, vai mantu, kura atrodas pie trešajām personām, un šīs tiesības iegūst uzņēmuma administrators.

Tiesas kolēģija uzskata, ka liecinieka /pers. N/ liecības neapstiprina /pers. C/ celto apsūdzību.

/pers. N/ liecība, dotā tiesā, pretēji apsūdzībā norādītajam, apliecina, ka /pers. C/ nebija pienākums nodot līzinga priekšmetu līzinga kompānijai, bet tas pienākums nodot līzinga priekšmetu bija SIA "/nosaukums/" maksātnespējas administratoram, kāds bija /pers. N/.

Tiesas kolēģija uzskata, ka liecinieka /pers. N/ 2012.gada 25.septembra tiesas sēdē sniegtās liecības (2.sēj. 10.-11.lpp.), uz kurām atsaucas apelācijas protestā prokurors, neapstiprina apsūdzētā /pers. C/ vainu viņam celtajā apsūdzībā.

Par automašīnas BMW 750 nodošanu SIA "Hansa Līzings" /pers. N/ ir vedis sarunas tikai ar /pers. S/, kurš ir arī paskaidrojis viņam, ka visas lietas ir kārtojamas caur viņu, jo /pers. C/ nav lietas kursā.

Tiesas kolēģija nesaskata, ka maksātnespējas administratora /pers. N/ pieņemtais 2009.gada 7.aprīļa lēmums par parādnieka pārstāvju noteikšanu (1.sēj. 72.lpp.) maksātnespējas procesā apstiprinātu apsūdzētā /pers. C/ vainīguma konstatēšanu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā.

Lietā ir noskaidrots, ka, atgriežoties Latvijā 2009.gada novembrī, apsūdzētais /pers. C/, uzzinot, ka automašīnu BMW 750 meklē policija, nekavējoties sameklēja automašīnu BMW un par automašīnas atrašanās vietu paziņoja policijai un arī izdeva to policijai (1.sēj. 125.lpp.).

Augstāk minētais apstiprinās ar liecinieka /pers. R/ liecībām, kas ir izklāstītas augstāk, kurš apstiprināja, ka /pers. C/ bija gatavs nekavējoši atdot automašīnu BMW 750 un ir arī izdevis to.

No liecinieka /pers. R/ liecībām arī neizriet, ka /pers. C/ zinājis par līzinga līguma laušanu un pieprasījumu atgriezt bankai automašīnu. No /pers. R/ liecībām neizriet, ka /pers. C/ ir vēlējies automašīnu piesavināties, ne arī tas, ka ir piesavinājies automašīnu.

Apsūdzētais /pers. C/ viņam paskaidrojis, ka viņš mēģinājis sadabūt naudu, lai turpinātu maksāt līzingu, jo vēlējies rast iespēju to izpirkt.

No /pers. R/ liecībām izriet, ka automašīnu BMW citas personas valdījumā /pers. C/ nekad nav nodevis. Ar automašīnu BMW uz Krieviju /pers. C/ nav braucis. Pretēja informācija nav iegūta.

2012.gada 18.aprīļa tiesas sēdē /pers. R/ liecībās minētais, ka "ierosināja kriminālprocesu sakarā ar to, ka līzinga līgums tika lauzts, mašīna BMW 750 bija pieprasīta un netika atdota, kur atrodas mašīna, nebija zināms", nav vērtējams kā šī fakta konstatējums.

Arī liecinieka /pers. R/ liecībās minētais, ka pie šādiem apstākļiem automašīna tika turēta nelikumīgi, līgums pārtraukts, sanāk, ka tā ir piesavināšanās, nav vērtējams kā viņa apgalvojums lietā, ne arī šāda fakta konstatējums, bet ir vērtējams kā skaidrojums uz prokurora uzdoto jautājumu tam, kā būtu vērtējami augstāk minētie apstākļi, ja tie apstiprinātos.

Pie kam pirmās instances tiesā /pers. R/ paskaidroja, ka kriminālprocesu par automašīnas BMW 750 piesavināšanās faktu ir ierosinājis, lai noskaidroyu, vai ir šī noziedzīgā nodarījuma pazīmes.

Ar liecinieka /pers. R/ liecībām nav atspēkotas apsūdzētā /pers. C/ liecības, kā to uzskata prokurors.

No augstāk izklāstītām liecinieka /pers. P/ liecībām izriet, ka viņš ir apdrošinājis SIA "/nosaukums/" automašīnas, šī firma bija viņu apdrošināšanas kompānijas klients, tai skaitā ir apdrošinājis minētā SIA automašīnu BMW 750. Apstiprināja savas pirms tiesas izmeklēšanā dotās liecības, ka pēdējo reizi automašīnu apdrošināja 2008.gada 25.aprīlī, bet viņš nevarēja konkrēti atbildēt un kategoriski apstiprināt, vai tieši /pers. C/ viņam prasīja sagatavot šo apdrošināšanas polisi un vai /pers. C/zvanīja viņam konkrētā dienā (1.sēj. 247.lpp.). Automašīnu viņš apdrošināja kā apdrošināšanas brokeris. Apdrošināšanas polisē viņš ir norādīts kā apdrošināšanas ņēmējs. /pers. C/ nav teicis viņam, kurš ir jāieraksta apdrošināšanas polisē kā apdrošināšanas ņēmējs. Pēc likuma jebkura fiziska persona var būt apdrošināšanas ņēmējs. Apdrošināšanas polise ir

noformēta uz SIA "/nosaukums/", nevis /pers. C/ vārda.

Liecinieka /pers. P/ liecības, tiesas kolēģijas ieskatā, neapliecina /pers. C/ vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījumā.

No /pers. P/ liecībām neizriet, ka /pers. C/ ir lietojis automašīnu BMW 750 laika periodā no 2008.gada oktobra līdz 2009.gada novembrim.

Liecinieks /pers. S/ liecināja, ka SIA "/nosaukums/" plānoja atgūt īpašuma tiesības uz automašīnām, tai skaitā BMW 750, kad nespēja veikt līzinga maksājumus sakarā ar firmas finansiālajām grūtībām, viņš un /pers. C/ regulāri gāja uz līzinga kompāniju un veda pārrunas par automašīnu izpirkšanu. No liecinieka liecībām secināms, ka ir panākta līzinga kompānijas piekrišana turpināt automašīnu izpirkšanu.

/pers. S/ liecināja, ka bija automašīnas BMW 750 turētājs, bet lietotājs /pers. C/. No liecinieka /pers. S/ liecībām neizriet, ka automašīnu BMW 750 /pers. C/ būtu lietojis laika periodā no 2008.gada oktobra līdz 2009.gada novembrim.

Liecinieka /pers. S/ liecības, dotās pirmās instances tiesā (2.sēj. 59.lpp.), tiesas kolēģijas ieskatā, nav apstiprinājums apsūdzētā /pers. C/ celtai apsūdzībai.

Liecinieks /pers. S/ nevarēja apstiprināt tiesai, vai /pers. C/, kurš ilgstoši ir atradies ārzemēs, ir saņēmis "Swedbank" paziņojumu par līzinga līguma laušanu un automašīnu atgriešanu. Nav arī apstiprinājis, ka pats būtu saņēmis paziņojumu par līzinga līguma laušanu. /pers. S/ liecināja, ka SIA "/nosaukums/" ir plānojis atgūt īpašuma tiesības uz automašīnu BMW 750. Regulāri gājuši uz "Hansa Līzings" līzinga kompāniju un centušies runāt par automašīnu izpirkšanu, tai skaitā automašīnas BMW 750.

No /pers. S/ liecībām neizriet, ka līzinga kompānija būtu atteikusi dot iespēju turpināt automašīnu, tai skaitā automašīnas BMW 750, izpirkšanu.

Tiesas kolēģijas ieskatā arī liecinieka /pers. S/ liecības neapstiprina apsūdzētā /pers. C/ vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījumā.

Kā jau norādīts augstāk, tas, ka /pers. C/ lietoja BMW automašīnu, nav pamats atzīt, ka viņš uzņemas visus riskus saistībā ar SIA "/nosaukums/" uzņemtajām saistībām.

Tiesas kolēģija atzīst, ka lietā nav konstatēts, ka /pers. C/ būtu veicis darbības, lai automašīnu atsavinātu trešajām personām vai kā citādi nobēdzinātu nolūkā gūt materiālu labumu, viņš ir labprātīgi automašīnu izsniedzis policijas darbiniekiem. Lietas iztiesāšanas gaitā nav pierādīts pretējais, ka /pers. C/ būtu apzināti veicis kādas darbības, lai SIA "/nosaukums/" neveiktu maksājumus un viņš piesavinātos SIA "Hansa Līzings" īpašumā esošo automašīnu.

Nav nekāda pamata secināt, ka apsūdzētais ļaunprātīgi nenodeva automašīnu BMW 750 SIA "Hansa Līzings", kā tas ir norādīts /pers. C/ celtajā apsūdzībā.

Apsūdzētais gan pirmstiesas, gan tiesas izmeklēšanā liecinājis, ka par automašīnu veicis maksājumus, samaksājis ievērojamas naudas summas, bet turpmākos maksājumus bija apgrūtinoši veikt finansiālo grūtību dēļ.

Ne pirmstiesas, ne tiesas izmeklēšanā nav pierādīts pretējais, ka uzņēmums un /pers. C/ apzināti pārstājis norēķināties ar SIA "Hansa Līzings", nolūkā īpašumā esošo automašīnu piesavināties.

Tas, ka apsūdzētais zināja līzinga nosacījumus, tiesas kolēģija uzskata nav pamats secināt, ka viņam bija zināms par līzinga kompānijas atkāpšanos no līguma un nepieciešamību automašīnu atdot līzinga kompānijai SIA "Hansa Līzings".

Tiesas kolēģija neatstāj bez ievērības, ka 2008.gada 22.jūlija paziņojumā (1.sēj. 19.lpp.) par SIA "Hansa Līzings" atkāpšanos no līzinga līguma, kas bija noslēgts ar SIA "/nosaukums/", ir norādītas divas automašīnas, kuru starpā ir vidējas kravnesības automašīna VW LT 35 un BMW 750, kuras sakarā ar līguma laušanu bija jānodod SIA "Hansa Līzings".

No lietas materiāliem nav redzams, kad un kas konkrēti ir atgriezis vidējas kravnesības automašīnu SIA "Hansa Līzings", šādu faktu var vienīgi secināt no SIA "City Law and Finance" 2009.gada 10.augusta pretenzijas (1.sēj. 20., 22.lpp.) un minētā SIA pilnvarotās personas iesnieguma Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūrai, kurā lūdz atcelt Kriminālpolicijas pārvaldes 3.biroja 1.nodaļas inspektora /pers. BN/ lēmumu par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu (1.sēj. 32.-33.lpp.), kur ir norādīts par vienu automašīnu – BMW 750, kas pēc līzinga līguma laušanas nav atgriezta SIA "Hansa Līzings", uz ko ir vērsis tiesas uzmanību prokurors.

Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu prokurora viedokli, ka tas, ka vidējās kravnesības mašīna, kura bija norādīta 22.07.2008.g. paziņojumā, ir atgriezta, liecina par to, ka /pers. C/, kā arī SIA "/nosaukums/" ir saņēmuši paziņojumu par līguma laušanu un mašīnu atdošanu.

Tiesas kolēģija uzskata, ka tas fakts, ka vidējas kravnesības mašīna, kas bija norādīta augstāk minētajā 22.07.2008.g. paziņojumā, ir atgriezta SIA "Hansa Līzings", nav viennozīmīgs apliecinājums tam, ka apsūdzētais /pers. C/, kā arī SIA "/nosaukums/" ir saņēmuši paziņojumu par līzinga līguma laušanu un SIA "Hansa Līzings" īpašuma atgriešanu.

Tas, ka līzinga devējam bija atdota vidējas kravnesības kravas automašīna VW LT35, kas ir minēta 2008.gada 22.jūlija paziņojumā par atkāpšanos no līzinga līguma kā otrā mašīna, kas ir atgriežama līzinga devējam, nav pamata secināt, ka /pers. C/ un /pers. S/ kā līzinga ņēmēja pārstāvjiem un SIA "/nosaukums/" amatpersonām, /pers. C/ arī kā galviniekam bija zināms, ka SIA "Hansa Līzings" pirms termiņa vienpusēji atkāpās no noslēgtajiem līgumiem un pieprasīja atdot viņai paziņojumā norādītos līzinga objektus, tai skaitā automašīnu BMW 750.

Lietas materiālos nav ziņu, ka līzinga devējam automašīnas VW LT35 atgriešanu nodrošinājuši /pers. C/ un /pers. S/, kā to uzskata valsts apsūdzības uzturētājs.

No /pers. C/ liecībām pirmās instances tiesas sēdē 10.06.2013.g. neizriet, ka viņš būtu atgriezis vidējas kravnesības mašīnu VW LT 35 sakarā ar to, ka "Hansa Līzings" pirms termiņa vienpusēji atkāpās no noslēgtajiem līgumiem un pieprasījusi atdot līzinga priekšmetu.

No /pers. S/, kas bija SIA "/nosaukums/" otra amatpersona, liecībām neizriet, ka augstāk minēto automašīnu viņš būtu atgriezis sakarā ar līzinga līguma laušanu. /pers. S/ nav arī apstiprinājis, ka ir saņēmis paziņojumu par līguma laušanu.

Tiesas kolēģija, pretēji prokurora uzskatam, nesaskata, ka 2013.gada 10.jūnija pirmās instances tiesā (2.sēj. 60.-61.lpp.) apsūdzētais /pers. C/ apstiprinātu, ka viņam bija zināms par SIA "Hansa Līzings" pirmstermiņa atkāpšanos no līzinga līguma un līzinga objektu, tai skaitā BMW 750, atgriešanu līzinga devējam augstāk minētā sakarā.

No SIA "City Law and Finance" 2009.gada 6.oktobra iesnieguma FENI prokuratūrā Nr.6-10-09 (1.sēj. 32.-33.lpp.) neizriet, ka SIA "Swedbank Līzings" pilnvarotie pārstāvji būtu kontaktējušies ar /pers. C/ un guvuši no tā informāciju, ka viņš atteicies nodot automašīnu BMW 750 un izpaust tās atrašanās vietu.

No lietas materiāliem neizriet, ka /pers. C/ būtu zināms par /pers. S/ attieksmi pret līzinga devēja prasību nodot automašīnu BMW 750 un izpaust tās atrašanās vietu.

Bez tam, gan /pers. S/ pirmās instances tiesā, gan /pers. C/ pirmās instances un apelācijas instances tiesā apstiprināja, ka viņu starpā nav bijis kontakts.

Tas izriet arī no liecinieka /pers. N/ liecībām, kurš bija nopratināts pirmās instances tiesā.

Ne liecinieka – maksātnespējas administratora /pers. N/ 2009.gada 7.aprīļa lēmums par parādnieka pārstāvju noteikšanu (1.sēj. 72.lpp.), ne arī 2012.gada 25.septembrī pirmās instances tiesā sniegtās liecinieka /pers. N/ liecības (2.sēj. 10.-11.lpp.), tiesas kolēģijas ieskatā, neapstiprina apsūdzētā /pers. C/ vainu viņam celtajā apsūdzībā.

Tiesa nepievienojas prokurora viedoklim, ka /pers. C/ bija droši zināms, ka SIA "Hansa Līzings", izmantojot savas līgumiskās tiesības, pirms termiņa vienpusēji atkāpās no noslēgtajiem līgumiem un pieprasījusi atdot līzinga priekšmetus, tai skaitā automašīnu BMW 750.

Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, tiesas kolēģija uzskata par nepamatotu apsūdzības apgalvojumu, ka /pers. C/, kura faktiskā valdījumā atradās norādītā automašīna BMW, ignorējot tās īpašnieka likumīgo prasību, nevien ļaunprātīgi nenodeva to SIA "Hansa Līzings" rīcībā, kā arī savlaicīgi neveica izveidojušos parāda dzēšanu, jo minētais parāds bija jādzēš SIA "/nosaukums/".

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 19.panta trešo daļu, visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Tiesas kolēģija, izvērtējot visus lietā iegūtos un tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus, atzīst, ka /pers. C/ darbībās nav konstatējams Krimināllikuma 179.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgā nodarījuma sastāvs un /pers. C/ atzīstams par nevainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta trešās daļas un attaisnojams.

Kā jau norādīts augstāk, pirmās instances tiesa nav norādījusi spriedumā, kāda noziedzīga nodarījuma sastāva pazīme iztrūkst /pers. C/ izdarītajā nodarījumā.

Tiesa spriedumā ir atsaukusies uz Krimināļprocesa likuma 519.pantu, taču nav norādījusi konkrētu tā punktu, proti, attaisnojoša sprieduma taisīšanas pamatu.

Tas, ka apsūdzētā /pers. C/ darbībās nav noziedzīga nodarījuma sastāva, ir pamats attaisnojoša sprieduma taisīšanai atbilstoši Krimināļprocesa likuma 519.panta pirmajai daļai.

Līdz ar ko tiesas kolēģija uzskata, ka prokurora iesniegtais apelācijas protests ir nepamatots un tas ir noraidāms.

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 23.pantu, tiesa lietu izskata celtās apsūdzības apjomā un tādā apsūdzībā, kādā persona nodota tiesai.

Tiesa nevar vērtēt to, kas nav iekļauts apsūdzībā.

Tiesas kolēģija uzskata, ka /pers. C/ celtās apsūdzības saturs neatbilst Krimināļprocesa likuma 405.panta pirmās daļas otrā punkta prasībām.

Tiesas kolēģija secina, ka konkrētajā gadījumā apsūdzētajam /pers. C/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma faktisko apstākļu aprakstā nav ietvertas piesavināšanās kā noziedzīga nodarījuma sastāva visas pazīmes, un proti:

Tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. C/ apsūdzībā nav norādīts, kā objektīvi izpaudusies piesavināšanās, un tieši, kurā brīdī notikusi piesavināšanās un kā izpaudusies /pers. C/ rīcība ar automašīnu, pēc saviem ieskatiem, līdz 2009.gada 11.decembrim.

Tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzībā /pers. C/ iztrūkst piesavināšanās objektīvās puses pazīme.

No apsūdzības neizriet, ka /pers. C/ veiktu kādas darbības, lai iegūtu svešu mantu savā īpašumā.

No apsūdzības noziedzīgā nodarījuma apraksta izriet, ka noziedzīgā nodarījuma faktiskā pazīme ir /pers. C/ bezdarbība, līzinga devējam ļaunprātīgi nenododot līzinga objektu un savlaicīga izveidojušās parāda dzēšanas neveikšana.

Apsūdzībā nav norādīts kā izpaužas automašīnas ļaunprātīga neatdošana.

Līzinga līguma noteikumu neizpildīšana nerada krimināltiesiskās sekas.

2008.gada 22.jūlija SIA "Hansa Līzings" paziņojumā ir arī norādīts, ka pretējā gadījumā, t.i., ja viņu prasības netiks izpildītas, SIA "Hansa Līzings" uzsāks parāda piedziņu piespiedu kārtā (1.sēj. 19.lpp.).

Tiesas kolēģija uzskata, ka līzinga objektu savlaicīga neatdošana līzinga devējam pati par sevi neizraisa krimināatbildību. Šāds viedoklis ir izteikts arī Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 17.septembra lēmumā (SKK-265/2015).

Uzticētas mantas neatdošana pati par sevi vēl neliecina par tās piesavināšanos, jo ir jākonstatē mantas neatdošanas īpašais nolūks – iegūt svešu mantu, atstumjot tās īpašnieku. Savukārt, nolūks ir patstāvīga noziedzīgā nodarījuma subjektīvās puses pazīme.

Tiesas kolēģija secina, ka /pers. C/ apsūdzībā iztrūkst arī piesavināšanās subjektīvā puse (nodoms).

Pie kam apsūdzētajam /pers. C/ inkriminēto noziedzīgo nodarījumu var izdarīt tikai ar tiešu nodomu.

Nedz celtā apsūdzība, nedz Krimināļprocesa laikā iegūtie pierādījumi nenorāda uz to, ka /pers. C/ līzinga objektu (automašīnu BMW 750) ir piesavinājies.

Pauls Mincs ir norādījis, ka jebkuram svešā valdīšanas sfērā pie paņemšanas, piesavināšanās vai krāpšanas galvenokārt ir nolūks noziedzīgi vērst lietu savā labā, bet aizskārums minētajos gadījumos vispirms vēršas uz lietas izņemšanu no saimnieka valdīšanas vai viņa kundzības. Šo mantisko aizskārumu atšķirīgā īpatnība ir paša objekta galīga pārnešana no vienas mantiskas sfēras otrā un tā nostiprināšana vainīgajam vai tam, kura interesēs viņš darbojas (S. P.Mincs. Krimināltiesības. Sevišķā daļa. Ar V.Liholajas komentāriem – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2005., 395.lpp.).

M.Leja pētījumā "Krāpšanas aktuālie jautājumi Latvijas un ārvalstu tiesībās" norādījis, ka no līguma izrietošas saistības neizpilde izdot mantu pati par sevi nav uzskatāma par piesavināšanās gribas izpausmes veidu. Šī pienākuma neizpildīšana nav pielīdzināma neizdotās mantas pievienošanai savas mantas sastāvam. Tāpēc jākonstatē papildu apstākļi, kas ļauj izdarīt secinājumu, ka mantas neizdošana ir tieši piesavināšanās izpausmes veids, piemēram, mantas lietošanas rezultātā būtiski mazināta tās vērtība, no īpašnieka slēpta mantas atrašanas vieta un tml. Proti, izšķirošs ir tas, ka persona veikusi tādas darbības, kas ļauj droši secināt, ka tā svešu mantu pievienojusi savai mantai, atstumjot īpašnieku (Sk. M.Leja. Krāpšanas jautājumi Latvijas un ārvalstu tiesībās, - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013., 441.-442.lpp.).

Apsūdzībā nav norādīts, ka apsūdzētais /pers. C/ slēpa automašīnu, samazināja automašīnas vērtību, uz ko prokurors norādīja apelācijas instances tiesas sēdē, tiesas kolēģijai nav likumīga pamata šos apstākļus vērtēt, jo tie nav ietverti apsūdzībā, un ar to tiktu aizskartas personas tiesības uz aizstāvību.

No apsūdzības neizriet, ka /pers. C/ veiktu kādas citas darbības, lai iegūtu svešu mantu savā īpašumā.

No līzinga līguma satura izriet, ka līzinga kompānija noslēdza līgumu ar uzņēmumu nevis ar /pers. C/ kā fizisku personu.

Piesavināšanās priekšnosacījums ir valdījuma īpašais stāvoklis, ka manta ir uzticēta noteiktai rīcībai, lai to pārvalda, saglabā un kopj. Līdz ar to Krimināllikuma 179.panta izpratnē mantas īpašnieks nodod mantu konkrētai rīcībai, lai to pārvaldītu, saglabātu vai izsniegtu citām personām, vai uzticēta cita veida operatīvai rīcībai, nevis, lai to saņemtu atpakaļ īpašnieka (savā) valdījumā.

Konkrētajā gadījumā (līzinga līguma 9.7.punktā) mantas īpašnieks līguma noslēgšanas brīdī skaidri izteicis vēlmi, lai līzinga priekšmets pārietu līzinga saņēmēja īpašumā, kā tas paredzēts līguma 9.7.punktā.

Faktisko apstākļu dēļ līzinga priekšmetu nav iespējams piesavināties bez atlīdzības.

/pers. C/ parakstīja Galvojuma līgumu, un no šī līguma 5.2.punkta izriet, ka galvotājs apņemas parādnieka vietā pilnībā samaksāt kreditora parādu, tā nesamaksāto daļu, tādējādi uz /pers. C/ pilnībā gulstas pienākums samaksāt visus zaudējumus.

Līzinga līgumu noslēdza SIA "/nosaukums/", līdz ar to visas saistības bija jāizpilda tieši juridiskai personai, kur ir arī cits valdes loceklis bez /pers. C/, bet apsūdzība celta tikai /pers. C/.

No līzinga līguma teksta izriet, ka tajā ir tikušas paredzētas līgumsoda sankcijas un zaudējumu atlīdzības pienākums, ja nosacījumi netiek pienācīgi izpildīti, tas norāda, ka starp apsūdzēto un līzinga kompāniju pastāvēja līgumiskas attiecības, kas tikušas nodibinātas uz noslēgto līzinga līgumu.

Apsūdzībā nav iekļautas darbības, kas vērstas uz īstā īpašnieka atstumšanu no mantas, un tiesas izmeklēšanā tas nav arī konstatēts.

No lietas materiāliem redzams, ka automašīna BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/, ir izņemta /pers. C/, kurš to pats labprātīgi izsniedzis

policijas darbiniekiem kopā ar tehnisko pasi un divām aizdedzes atslēgām (1.sēj. 125.lpp.).

Bez tam, kā jau izklāstīts augstāk, /pers. C/ nekad nav atteicies atdot automašīnu. Viņš darīja zināmu līzinga kompānijai par uzņēmuma finansiālajām grūtībām, lūdza dot iespēju uzņēmumam turpināt izpirkt automašīnu.

No apsūdzības neizriet, ka apsūdzētais neatdeva automašīnu piesavināšanās nolūkā.

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka /pers. C/ nodoms bija vērsts uz līzinga objekta piesavināšanos.

Apsūdzētais norādīja, ka par automobili ir samaksājis ievērojamu summu, bet atlikušo summu nav spējis samaksāt, jo radušās materiālās problēmas. Lietā pretējais nav pierādīts.

/pers. C/ nav pastāvējusi iespēja piesavināties līzinga objektu, neveicot neatmaksātās līzinga pamatsummas un kredītprocentu samaksu.

/pers. C/ bez atlīdzības nebija iespējas piesavināties automašīnu, jo viņš galvoja par līguma izpildi, un jebkurā gadījumā viņam bija pienākums atlīdzināt līzinga kompānijai radušos zaudējumus.

No līzinga līguma 4.4.punkta satura izriet, ka, aizbraucot ārpus Latvijas, /pers. C/ bija tiesīgs atstāt automašīnu un tās atslēgas jebkuram uzņēmuma darbiniekam.

/pers. C/ celtā apsūdzība nesatur norādes uz to, ka /pers. C/ būtu demontējis līzinga objektu – BMW 750.

Bez tam neatbilst patiesībai prokurora teiktais, ka automašīna BMW 750 palika par metāllūžni. Šī automašīna netika nodota šrotā, bet pārdota un izvesta no Latvijas (1.sēj. 82.lpp.), kas apliecina, ka automašīna bija atbilstošā tehniskā kārtībā.

Apsūdzībā nav arī norādes, kādā veidā /pers. C/ ir rīkojies ar līzinga objektu pēc saviem ieskatiem.

Bez tam /pers. C/ celtajā apsūdzībā ir norādīts, ka SIA "/nosaukums/" un /pers. C/ abi divi neatdeva automašīnu, ignorēja īpašnieka prasības.

Taču apsūdzība ir vērsta tieši uz /pers. C/ nevis juridisku personu, kurai arī bija pienākums atdot automašīnu.

Apsūdzībā /pers. C/ norādīts kā SIA "/nosaukums/" pārstāvis, proti, juridiskas personas pārstāvis, nevis fiziska persona, kurai celta apsūdzība.

Apsūdzībā norādītais, ka /pers. C/ ar savu parakstu uz 2006.gada 26.septembra pieņemšanas-nodošanas akta Nr.68466 apliecināja automašīnas BMW 750, v.r.n. /reģistrācijas numurs/, pieņemšanu savā turējumā un lietošanā, kā arī to, ka viņš apzinās, ka no šī akta parakstīšanas brīža viņš uzņemas visus riskus par transporta līdzekļa bojājumiem, bojāeju, zādzību un nolaupīšanu, neatbilst noskaidrotajiem lietas apstākļiem.

No pieņemšanas-nodošanas akta Nr.68466 (1.sēj. 17.lpp.) redzams, ka minēto dokumentu /pers. C/ ir parakstījis nevis kā fiziska persona, bet gan SIA "/nosaukums/" vārdā, līdz ar to tieši SIA "/nosaukums/" ir uzņēmies visus riskus un atbildību par automašīnu BMW 750.

/pers. C/ saskaņā ar Galvojuma līgumu, kuru viņš bija noslēdzis kā fiziska persona, bija galvojis pilnībā samaksāt kreditoram parādus, tā nesamaksāto daļu, tādējādi uz viņu gulstas pienākums samaksāt visus zaudējumus. Līdz ar to viņš nevarēja piesavināties mantu bez kaut kādas atlīdzības.

Apsūdzībā nav norādīts, ka /pers. C/ nereaģēja uz rakstisko paziņojumu par atkāpšanos no līzinga līguma.

Apsūdzībā nav norādīts kā izpaudās /pers. C/ ļaunprātīga automašīnas nenodošana SIA "Hansa Līzings".

Apsūdzībā vispār nav minēts par cietušā pārstāvi /pers. M/, par to, ka viņa sazinājusies ar /pers. C/ pa telefonu, par to, ka viņa ieradusies /pers. C/ dzīvesvietā un vedusi sarunu ar /pers. C/ par automašīnas BMW atgriešanu SIA "Hansa Līzings".

Nav arī norādīts, vai /pers. C/ /pers. M/ ir atteicies atgriezt augstāk minēto automašīnu un sniegt informāciju par tās atrašanās vietu.

No /pers. C/ celtās apsūdzības neizriet, ka viņš droši zināja, ka līzinga līgums ir lauzts un viņam jāatgriež automašīna BMW 750 SIA "Hansa Līzings" līzinga kompānijai.

Apsūdzībā nav arī norādīts, kāpēc apsūdzētā darbības ir kvalificējas kā izdarītas lielā apmērā.

Noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija ir pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normā paredzētā konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm (U.Krastiņš. Noziedzīgs nodarījums. Rīga, 2000., 26.lpp.).

Tikai tajā gadījumā, ja noziedzīgā nodarījuma faktiskās pazīmes sakrīt ar konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm, kas paredzētas Krimināllikumā, ir pamats atzīt, ka izdarīts noziedzīgs nodarījums, un to pareizi kvalificēt.

Ievērojot visu augstāk izklāstīto, tiesas kolēģija secina, ka /pers. C/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma apstākļu apraksts nesakrīt ar konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm, kas paredzētas Krimināllikuma 179.panta trešajā daļā.

Šī noziedzīgā nodarījuma sastāva nepieciešamie elementi – noziedzīgā nodarījuma subjektīvā un objektīvā puse – netika nodibināti.

Līdz ar ko nav pamats atzīt, ka /pers. C/ ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta trešajā daļā.

Vērtējot iebildumus apelācijas protestā par dažādo tiesu praksi lietās, kurās personām izvirzīta apsūdzība par līzinga objektu piesavināšanos, tiesas kolēģija norāda, ka ne jebkurš spēkā stājies tiesas nolēmums ir judikatūra.

Kā atzīts juridiskajā literatūrā, judikatūra ir tiesas nolēmumos ietvertu atziņu kopums par tiesību jautājumiem, uz kuriem balstoties, tiesa izlēmusi jautājumus par tiesību normu interpretāciju, piemērošanu noteiktos faktiskajos apstākļos (skat. prof. Dr.habil.jur.K.Torgāns "Judikatūras teorija un pielietojamā judikatūra"//Jurista vārds, 13.12.2005. Nr.47).

Tiesas kolēģija atzīst, ka prokurora atsauce uz tiesas nolēmumiem, kas pieņemti pirmās instances tiesā, apstiprinot pirmstiesas procesā slēgtu vienošanos un iztiesājot lietu bez pierādījumu pārbaudes, nav vērtējami kā judikatūra.

Prokurors, kasācijas protestā izsakot secinājumus par judikatūras jēdziena izpratni, to saistījis ar analoģiju, taču, saskaņā ar Krimināllikuma 1.panta ceturto daļu, nodarījumu nevar atzīt par noziedzīgu, likumu piemērojot pēc analoģijas, uz to ir norādījusi arī Augstākā tiesa 2014.gada 2.septembra lēmumā (SKK-465/2014).

Tiesas kolēģija atzīst, ka aizstāves norādītajā 2012.gada 23.oktobra Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas nolēmumā krimināllietā (Nr.12814018109), kur personai tika celta apsūdzība par līzingā iegādātas automašīnas piesavināšanos, un lieta iztiesāta apelācijas kārtībā, faktiskie apstākļi ir līdzīgi kā izskatāmajā lietā. Tiesu kolēģija minētajā lietā, vērtējot Krimināllikuma 179.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu kopsakarā ar faktiskajiem apstākļiem, nolēmumā atzinusi, ka persona automašīnu valdījumā ieguvusi uz tiesiska darījuma – līzinga līguma pamata, līgumā paredzētās līgumsoda sankcijas un zaudējuma atlīdzības pienākums tā nosacījumu neizpildes gadījumā norāda uz to, ka pastāvēja līgumiskas attiecības, apsūdzētais bija pilnvarots rīkoties ar viņam uzticēto mantu. Tiesu kolēģija atzinusi, ka personas darbībās nav konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva objektīvās puses, nolēmums stājies spēkā.

Lietas materiāli nesatur ziņas par to, ka līzinga objekti tika izmantoti labumu gūšanai pēc SIA "Hansa Līzings" 22.07.2008.g. pieprasījuma par līzinga objekta nodošanu.

Starp SIA "/nosaukums/" un SIA "Hansa Līzings" noslēgtā līguma saturs liecina par to, ka puses ir vienojušās, ka maksājumu neveikšanas gadījumā Līzinga devējs tiesīgs, rakstiski informējot, vienpusēji atkāpties no līguma.

Līzinga saņēmējam pienākums nodot transportlīdzekli līgumā noteiktajos gadījumos nekavējoties pēc tās pieprasījuma, pretējā gadījumā līzinga saņēmējs maksā līzinga kompānijai kompensāciju par transportlīdzekļa lietošanu 1,5% apmērā no neizmaksātās transportlīdzekļa vērtības par katru transportlīdzekļa lietošanas dienu.

Nodotajam transportlīdzeklim jābūt ar ražotāja komplektāciju, pretējā gadījumā līzinga saņēmējam ir pienākums segt remontdarbu izdevumus, kas nepieciešami transportlīdzekļa stāvokļa atjaunošanai.

Līzinga devējam ir tiesības tiesību aktos paredzētajā kārtībā, atbilstoši strīdus pakļautībai, prasīt no līzinga ņēmēja parāda summas piedziņu, kā arī vērst piedziņu uz līzinga ņēmēja un tā galvinieka mantu (1.sēj. 7.-12.lpp.).

Pēc būtības lietā konstatētie apstākļi norāda, ka starp pusēm pastāvējušas civiltiesiskas attiecības, kas risināmas civiltiesiskā kārtībā.

Tā vietā, lai atrisinātu strīdu saskaņā ar līguma noteikumiem, SIA "Hansa Līzings" ir griezies policijā, pēc tam Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūrā, piesaistot tiesībsargājošās iestādes civiltiesiska strīda ātrākai atrisināšanai.

Apsūdzētais nekad nav atteicies no saviem civiltiesiskiem pienākumiem pret līzinga kompāniju atbilstoši galvojuma līgumam, kuru parakstījis, rēķinoties ar civiltiesiskām sekām līguma nosacījumu pienācīgas neizpildes gadījumā.

Saskaņā ar noslēgto līzinga līgumu, par tā nosacījumu nepienācīgu izpildi līgumslēdzējas puses vienojās par līgumsoda sankcijām un zaudējumu atlīdzības pienākumu.

Kā redzams no lietas materiāliem (1.sēj. 180.lpp.) SIA "Swedbank Līzings" 2011.gada 22.jūlijā ir iesniegusi Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesai kaitējuma kompensācijas pieteikumu, kurā lūdz atzīt to par cietušo un piesaka kompensāciju 24 122,10 Ls (34322,66 euro) apmērā.

No tiesai iesniegtās kaitējuma kompensācijas izriet, ka SIA "Swedbank Līzings" kaitējuma kompensācijā iekļāvis transportlīdzekļa neizmaksāto vērtību, ikmēneša maksājumus, līgumsodu, papildus izdevumus, no kuriem atskaitīta mašīnas pārdošanas summa, no kā izriet, ka attiecībā pret /pers. C/ sakarā ar saistību nepienācīgu izpildi piemērotas soda sankcijas un aprēķināts līgumsods, ikmēneša procentu maksājumi, atbilstoši starp cietušo un SIA "/nosaukums/" noslēgtā līzinga līguma nosacījumiem, par kuriem galvojis /pers. C/.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurors lūdza apmierināt SIA "Swedbank Līzings" pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju 24 122,10 Ls (34322,66 euro) apmērā.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais /pers. C/ viņam celtajā apsūdzībā ir atzīstams par nevainīgu un attaisnojams, tiesas kolēģija uzskata, ka pieteiktā kaitējuma kompensācija ir atstājama bez izskatīšanas.

Ņemot vērā augstāk minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 2.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Atcelt Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 21.oktobra spriedumu.

/pers. C/ atzīt par nevainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta trešās daļas un attaisnot.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – aizliegumu izbraukt no valsts – pēc sprieduma spēkā stāšanās, atcelt.

SIA „SWEDBANK LĪZINGS" pieteikto kaitējuma kompensāciju atstāt bez izskatīšanas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena - 2016.gada 18.oktobris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja Ž.Vēvere

Tiesneses

S.Gļazere

L.Šteinerte